

รายงานผลการวิจัย

กรุงเทพมหานครมหาวิทยาลัย

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลสัมพันธ์ต่อความต้องการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน
ใน กทม. ๒๕๓๑

THE FACTORS RELATING to STUDENTS in THEIR SELECTION
PRIVATE UNIVERSITY in BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION 1988

โดย

นายสุเทพ พันประสิทธิ์

และ

นายชงยุทธ นาคแดง

มหาวิทยาลัยสุรนารีบัณฑิตย์

๒๕๓๓

37B-16B
S781V

37B0089497

Title . ปัจจัยที่มีผลสัมพันธ์ต่อความ
ต้องการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน
กรุงเทพมหานครและศูนย์สนเทษ มหาวิทยาลัยสุรนารีบัณฑิตย์

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องนี้เรียบเรียงและจัดพิมพ์สำเร็จ โดยได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยศรีจันทน์พิทย และทบวงมหาวิทยาลัย และได้รับความอนุเคราะห์จากมีพระคุณ คือ กัก ษ์ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เลิศพร ภาวระสกล คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีจันทน์พิทย และท่านศาสตราจารย์ ดร. อุทุมพร จามรมาน หัวหน้าภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมพร อภิชนาพงษ์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีจันทน์พิทย ในฐานะกรรมการประเมินและที่ปรึกษาการวิจัย ท่านอาจารย์ทั้งสองได้ ให้ความกรุณาตรวจแก้และเสนอแนะในการทบทวน ซึ่งผู้วิจัยขอแสดงความเมตตา กรุณาของ ทั้ง สองท่านตลอดไป จึงกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอย่างยิ่ง ต่อท่านอาจารย์ ดร. ไสว สทธิพิทักษ์อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีจันทน์พิทย ท่านรองศาสตราจารย์ นายแพทย์เมืองทอง แชนเมณี รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวางแผน ในฐานะประธานกรรมการ ดำเนินการเกี่ยวกับทบทวน มหาวิทยาลัยศรีจันทน์พิทยและทบวงมหาวิทยาลัยที่ได้ ให้นโยบายสั่ง และทุนสนับสนุนในการดำเนินการจน ได้มีโอกาสดำเนินการวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงเป็น อย่างดี

สุเทพ พันประสิทธิ์

คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีจันทน์พิทย
23 พฤศจิกายน 2533

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร.

โดย : นายสุเทพ พันประสิทธิ์ และนายชงขุทศ นาคแดง

เมื่อ : 2531

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยความสัมพันธ์ต่อความต้องการในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร อันได้แก่ ลักษณะภูมิหลังของผู้สมัครและลักษณะของมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. ว่ามีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม.หรือไม่ เพียงใด **ประชากรที่สอง** เพื่อเป็นการศึกษาประเภทของข่าวสาร และเพื่อที่จะให้ได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. และ**ประชากรที่สาม** เพื่อหาจุดเด่น และจุดด้อยของมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม.

ประชากรที่ศึกษาคือ ผู้สมัครเรียนต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 3 แห่งได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้า และมหาวิทยาลัยอริยกิจบัณฑิต โดยการเลือกตัวอย่างมาเป็นจำนวนทั้งสิ้น 450 คน จากมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งดังกล่าว โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ Quota Sampling (ใช้ประมาณ 2% ของผู้สมัครใน 3 สถาบัน ปี 2530) การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์ โดยมีแบบสอบถาม การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะที่มีผลต่อความต้องการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโดยใช้ค่า ไคสแควร์ (Chi-Square) และค่าสถิติ Cramer'V ซึ่งใช้ใน การจัดลำดับของความสำคัญของลักษณะต่าง ๆ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะต่าง ๆ ที่มีผลต่อความต้องการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

ลักษณะต่าง ๆ แยกเป็น 2 ประเภท คือ ลักษณะภูมิหลังของผู้สมัคร กับลักษณะของมหาวิทยาลัยเอกชน

ลักษณะภูมิหลังที่มีผลกระทบต่อความต้องการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน มีทั้งสิ้น 6 ลักษณะเรียงตามลำดับดังนี้ คือสาขาที่เลือกศึกษา อายุของผู้สมัคร เพศเฉลี่ย เขตที่อยู่อาศัย เมื่อเข้ารับการศึกษา ระดับการศึกษาที่ใช้สมัครและเพศของผู้สมัคร ส่วนลักษณะอีก 2 ประเภท คือ ภูมิลำเนาการศึกษาที่จบกับรายได้ของผู้ปกครอง ไม่พบความสัมพันธ์ คือ ไม่มีผลกระทบต่อความต้องการเลือกศึกษาต่อ

ในมหาวิทยาลัยเอกชน เมื่อทดสอบด้วยค่า ไคสแควร์ (Chi-square) และจัดลำดับด้วยค่า Cramer's V

ลักษณะของมหาวิทยาลัยเอกชน n สาขาที่เปิดศึกษา นวัตกรรมที่ขบออกไป ระยะเวลาในการศึกษา การบริการทางการศึกษา ชื่อเสียงของสถาบัน อัตราค่าเล่าเรียน การมีความสัมพันธ์เป็นพิเศษกับสถาบัน การบริการอื่น ๆ อายุของสถาบัน การเดินทาง พบว่าความสัมพันธ์ความพึงพอใจในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ในแต่ละแห่งแตกต่างกัน คือ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	พิจารณาการบริการทางการศึกษา และชื่อเสียงของนวัตกรรม
มหาวิทยาลัยหอการค้า	พิจารณาชื่อเสียงของสถาบัน และการบริการทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	พิจารณาชื่อเสียงของสถาบัน

และผู้สมัครให้ความสำคัญ กับลักษณะของสถาบันดังนี้ คือให้ความสำคัญกับสาขาที่เปิดให้ศึกษา และคุณภาพของนวัตกรรมที่ขบออกไปมากที่สุด รองลงมาคือ ระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา สุดท้ายคือ การมีความสัมพันธ์เป็นพิเศษกับสถาบัน

||

2. ประเภทของข่าวสาร และสื่อที่ทำให้ผู้สมัครได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัยเอกชน ใน m.u.

จากการศึกษา พบว่า ข่าวสารที่ผู้สมัครให้ความสนใจคือ ข่าวสารประเภทการศึกษา แยกได้ดังนี้คือ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	ได้รับข่าวสารประเภทการศึกษา และการศึกษา
มหาวิทยาลัยหอการค้า	ได้รับข่าวสารประเภทกีฬา และ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	ได้รับข่าวสารประเภทการโฆษณา

สื่อที่ทำให้ผู้สมัครสนใจข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ และผู้ค้นเคย โดยแยกได้ดังนี้คือ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	ได้รับจากสื่อประเภทหนังสือพิมพ์
มหาวิทยาลัยหอการค้า	ได้รับจากผู้ค้นเคย และหนังสือพิมพ์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	ได้รับจากหนังสือพิมพ์

3. จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชน จากการศึกษาค้นคว้า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ

จุดเด่นของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ คณาจารย์ในสถาบัน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ และจุดด้อยของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ การเป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน

ABSTRACT

Title : The Factors Relating to Students in Their Selection Private University in Bangkok Metropolitan Administration
Name : Mr.Sutep Punprasit Mr.Yongyuth Nakdang
Year : 1988

The Objectives in the research was to study the factor. student background and types of private university, which effect in chossing to learn in the private university in Bangkok Metropolitant Administration,in the first; in the second was to study the information and massmedia of the private university; and then was to study in adventage and disadvantage in the third.

Three private university, Bangkok University, University of Thai Chamber of Commerce, Dhurakijbundit University were drawn to be samples in this study, total 450 persons by Quota Sampling (approximately 2 percentage of the candidate in three university in 1987). Data was collected by strucheired interview. A Chi-Square test was employed to test the hypothesis and Cramer'V to rank order.

The resultes of the study are as followed :

1.The factors for students choosing to learn in the private university

The factors that devied two type : background of student and the type of private university in Bangkok Metropolitan Administration.

Background of student **it** was found that 6 factors were faculty, age, grate average point, place of residents, level of education and sex of student had relationship among the choice of student that were significantly. But had not relationship with location of student and income of household, found that by using the Chi-Square test and rank order by Cramer'V

The **character** of private university such as faculty , graduate , education service , favorite , rate of education , relationship , another service , age of university , communicating found that had relationship among the choice of student by **difference** of 3 private university as : **Bangkok** University had education service and fame of the graduate . University of Thai Chamber of **Commerce** considers fame of the university and education service , and then **Dhurakijbundit** University also considers fame of the university.

The student concentrate in the factor of the universities. Such as faculty **and** quality of the graduate in the first , and period of education , good relation with the **university** respectively.

2. Kind of information and media for communication to the student in **Bangkok** University.

From the research the student was interested in the information of **education** for example ; the information from Bangkok University is sport news and education news ; University of Thai Chamber of **Commerce** is sport news also , and **Dhurakijbundit** University is advertising news.

The essential media is **newspaper** , for the information of private university ■ as : the information from **Bangkok** University has been derived by newspaper and relative **message** ; also University of Thai **Chamber** of **Commerce** , and **Dhurakijbundit University** by newspaper as well.

3. Advantage and Disadvantage of private university.

Research , according to hypothesis , the **advantage** of private university is the amount of qualified authority as the **disadvantage** is due to its public service.

สารบัญตาราง

บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
✓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
/ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
/ *ขอบเขตของการศึกษา	2
นิยามศัพท์	3
✕ ทฤษฎี และแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 2 มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย	8
ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย	8
การบริหารมหาวิทยาลัยเอกชน	9
วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน	10
ฐานะของมหาวิทยาลัยเอกชน	11
คณะ / ภาควิชาหรือสาขาวิชาที่เปิดสอน ในมหาวิทยาลัยเอกชน ระดับปริญญาตรี	11
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	11
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	12
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	13
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	13
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	14
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	15
✓ สมมติฐานการวิจัย	15
✓ ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	15
/ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	16
วิธีการศึกษา	18
การวิเคราะห์ข้อมูล	19

บทที่ 4 ผลการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะที่มีอิทธิพลต่อ การเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัย เอกชน ใน กทม.

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะของภูมิหลังของผู้สมัคร กับการเลือกศึกษา ต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะของสถาบัน กับการเลือกศึกษาต่อ ใน มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

1.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยหลักของสถาบัน ที่ใช้ในการเลือก ศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน

1.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยรองของสถาบัน ที่ใช้ในการเลือก ศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน

1.2.3 การจัดลำดับความสำคัญของลักษณะของสถาบัน

32

34

2. ประเภท ข่าวสาร และสื่อที่ทำให้ผู้สมัครได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัยเอก ชนใน กทม.

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของข่าวสารต่าง ๆ กับข่าวสารที่ได้รับ จากมหาวิทยาลัยเอกชน แห่งต่าง ๆ ใน กทม.

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสารต่าง ๆ เชน ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง ๆ ใน กทม.

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของข่าวสารต่าง ๆ กับประเภทของสื่อที่ ทำให้ได้รับข่าวสารจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง ๆ ใน กทม.

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่าง ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน และประ เภทของข่าวสารต่าง ๆ กับระดับของความสนใจของข่าวสารที่ได้รับ จากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง ๆ ใน กทม.

2.5 ประเภทของข่าวสาร และ ประเภทของสื่อ ที่ทำให้สนใจในข่าวสาร ของมหาวิทยาลัยเอกชน

45

3. จุดเด่น จุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชน

47

3.1 จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยกรุงสุม

47

3.2 จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยหอการค้า

49

3.3 จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

51

3.4 การเปรียบเทียบ จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชน

53

4.ความเห็นอื่น ๆ

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

71

สรุปผลการวิจัย

71

ข้อเสนอแนะ

79

ภาคผนวก

น. แนวความคิดเกี่ยวกับการทดสอบแบบ Chi-square สำหรับการทดสอบ ความ
เป็นอิสระ

81

อ. แบบสัมภาษณ์โครงการวิจัย

85

เอกสารอ้างอิง

94

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดง จำนวนตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. กับ เพศ	16
4.1	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียน ต่อกับ สาขาที่เลือกศึกษา	
4.2	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ อายุ	23
4.3	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชน กับ เกรดเฉลี่ย	24
4.4	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ เขตที่อยู่อาศัย	
4.5	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ ระดับการศึกษา	
4.6	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ เพศ	
4.7	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ ภูมิฐานะการศึกษา	
4.8	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ รายได้ผู้ปกครอง	
4.9	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม ปัจจัยหลักที่มีผลต่อการเลือกศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชน กับ มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.10	แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม ปัจจัยรองที่มีผลต่อการเลือกศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชน กับ มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ	32
4.11	แสดงจำนวน ร้อยละของ ความสำคัญ จำแนกตาม ลักษณะของสถาบัน กับระดับความ สำคัญ	34
4.12	แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ข่าว สารที่ได้จากมหาวิทยาลัยเอกชน กับประเภทของข่าวสาร	38
4.13	แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ข่าว สารที่ได้จากมหาวิทยาลัยเอกชน กับประเภทของสื่อ	39
4.14	แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ประ เภทของข่าวสาร กับประเภทของสื่อ	41
4.15	แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ข่าว สารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน กับระดับความสนใจ	42
4.16	แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ประ เภทของข่าวสาร กับระดับความสนใจ	44
4.17	แสดง จำนวน ร้อยละของ ผู้สนใจข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ประเภทของข่าวสาร	45
4.18	แสดง จำนวน ร้อยละของ ผู้สนใจข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ประเภทของสื่อ	46
4.19	แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตาม ระดับความคิดเห็น กับแง่มุมต่าง ๆ ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตาม ระดับความคิดเห็น กับแง่มุมต่าง ๆ ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	49
4.21 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตาม ระดับความคิดเห็น กับแง่มุมต่าง ๆ ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	51
4.22 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ คณาจารย์ในสถาบันเป็นฝ่ายคงจิตทางวิชาการ	54
4.23 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กนบ. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ การมีผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง	55
4.24 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กนบ. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมของสถาบันที่เหมาะสมแก่การศึกษา	57
4.25 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ การเป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือ และไว้วางใจ	58
4.26 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กนบ. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ การมีคณะ หรือสาขาที่น่าสนใจของสถาบัน	60
4.27 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กนบ. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ การเป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย	61
4.28 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กนบ. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ ความสะดวกสบายในการมาเรียน	63
4.29 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กนบ. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ การเป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.30	แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กับระดับความเห็นเกี่ยวกับ การยอมรับบัณฑิตของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ	65
4.31	แสดงจำนวนร้อยละของ ความต้องการให้มหาวิทยาลัยเอกชนปรับปรุง จำแนกตามสิ่ง ที่ควรปรับปรุง	67
4.32	แสดงจำนวนร้อยละของ ความต้องการให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีบริการเพิ่มเติม จำแนก ตามการบริการเพิ่มเติม	
4.33	แสดงจำนวนร้อยละของ ความต้องการให้มหาวิทยาลัยเอกชนให้ความช่วยเหลือ จำแนก ตามการให้ความช่วยเหลือ	

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่หลักในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพระดับสูง ทำการค้นคว้าวิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และบริการทางวิชาการอันเป็นประโยชน์แก่สังคม นับว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างทรัพยากรบุคคล ให้มีคุณภาพในการพัฒนาสังคม และประเทศชาติ/ ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญ จึงได้จัดให้มีการสอนในระดับมหาวิทยาลัยขึ้น ปัจจุบันความต้องการของผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น จนกระทั่งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลไม่สามารถที่จะรองรับได้หมด จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเป็นหน้าที่ของภาคเอกชน ในขณะนี้ได้มีการอนุมัติให้เอกชนทำการเปิดสอนในระดับปริญญาตรี เป็นจำนวนถึง 23 สถาบัน ในจำนวนนี้เป็นมหาวิทยาลัย 6 แห่ง วิทยาลัย 17 แห่ง และเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่จะเข้ารับการศึกษานอกสถาบันเอกชน เป็นนักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐไม่ได้ หรือเป็นผู้ไม่มีสิทธิ์สอบเข้าในสถาบันของรัฐ ซึ่งก็เป็นจำนวนมากในแต่ละปี

ด้วยเหตุนี้เองจึงมีสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนเป็นจำนวนมาก เปิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาที่เพิ่มขึ้นในขณะที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลรับได้จำกัด จากการศึกษา ความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 5 แห่ง พบว่าในปีการศึกษา 2538 สามารถรับนักศึกษาคิดเป็นอัตราส่วนของผู้สมัคร กับจำนวนที่รับได้ในจำนวนจำกัดเท่ากับ 4:2 เท่านั้น นับได้ว่ามหาวิทยาลัยเอกชนเป็นที่สนใจของนักศึกษามาก ซึ่งก็เป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลที่สถาบันการศึกษาเอกชนสามารถแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล

ดังนั้นคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ การที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล และเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้น ต้องพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญประการแรก ได้แก่ ระบบบริหาร คณะอาจารย์ องค์ประกอบทั้งสองจะทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงมีความจำเป็นต้องมีคณาจารย์ที่มีความสามารถทั้งเชิงวิชาการ และความสามารถในการสอนประกอบกันด้วย คณาจารย์นั้นนับได้ว่า เป็นหัวใจของสถาบัน การยอมรับจากสังคมภายนอกจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับคุณภาพของคณาจารย์ในสถาบันนั้น ระบบบริหารถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญรองลงมามีส่วนช่วยให้คณาจารย์มีขวัญ และกำลังใจในการทำงาน และอุทิศตัวให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ สถาบันต้องจัดหาอุปกรณ์ และแหล่งค้นคว้าให้เพียงพอเพื่อสร้างความมั่นใจและมั่นคงในการทำงานอย่างเต็มที่ นอกจากนี้คณาจารย์ หรือบุคลากรที่มีความสามารถเด่นชัดในทางวิชาการ ควรจะมีการจัดสวัสดิการ หรือรางวัลตอบแทนด้วย ถือเป็นปัจจัยช่วยเสริมขวัญและกำลังใจในการทำงานได้อย่างดียิ่ง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อคุณภาพของนักศึกษาที่จบออกมาด้วย เพื่อที่จะให้นักศึกษาที่จบออกมามีคุณภาพเสริมสร้างความมั่นใจ และความพร้อมที่จะแข่งขันในตลาดแรงงาน นอกจากนี้ปัจจัยดังกล่าวแล้วคุณภาพของนักศึกษาที่เข้ามารับการศึกษา ถือเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถปฏิบัติหน้าที่ดัง

กล่าวให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วย

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการในการเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กทม. เพื่อต้องการทราบว่าปัจจัยใดบ้าง มีผลต่อการเลือกศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เอกชนให้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้และศึกษาค้นคว้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัย ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษา ในมหาวิทยาลัย เอกชนต่าง ๆ ใน กทม.
2. เพื่อหาประเภทของข่าวสารและสื่อที่ทำให้ ได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัย เอกชนใน กทม.
3. เพื่อหาจุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัย เอกชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะได้รับประโยชน์ที่สำคัญ 2 ประการคือ

1. ใช้ เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ในการปรับปรุงการให้บริการทางการศึกษา และบริการด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย เอกชน ใน กทม.
2. ใช้ เป็นประโยชน์ ในการพิจารณาแนวทาง การประชาสัมพันธ์ และการรับสมัครนักศึกษา ของมหา เอกชน

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาเฉพาะการเลือกเข้าศึกษาที่ มหาวิทยาลัยเอกชนในปี พ.ศ.2531 ใน กทม. 3 สถาบันคือ

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

สำหรับมหาวิทยาลัย 2 แห่ง คือมหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี นั้นไม่รวมในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจาก มหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง ตั้งมีลักษณะของนักศึกษาที่ต่างจาก มหาวิทยาลัยที่เป็นประชากรซึ่งมิได้มาด้วยฐานะนักศึกษาในภาววิสัย

นิยามศัพท์

การเลือกศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน : พิจารณาจากการที่นักเรียน ไปสมัครสอบเข้าที่สถาบันต่าง ๆ 3 สถาบัน ที่กำหนดไว้ข้างต้น

ภูมิภาคในการศึกษา : แบ่งเป็น 5 ภาค ดังต่อไปนี้ ภาคเหนือ , ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ , ภาคใต้ , ภาคกลาง และ กรุงเทพฯ

การศึกษาที่ใช้สมัคร : แบ่งเป็น มัธยมศึกษา สายสามัญ และสายอาชีพ

เขตที่อยู่อาศัยที่อยู่ในระหว่างการการศึกษา : แบ่งดังนี้

เขตพระนครขึ้นในประกอบด้วย เขตพระนคร ปทุมวัน บางรัก ญาไท
ป้อมปราบ ดุสิต สัมพันธวงศ์ ห้วยขวาง

เขตพระนครขึ้นนอกประกอบด้วย เขตพระโขนง มีนบุรี ลาดกระบัง ยานนาวา
หนองจอก บางเขน บางกะปิ

เขตธนบุรีขึ้นในประกอบด้วย เขตธนบุรี คลองสาน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่
เขตธนบุรีขึ้นนอกประกอบด้วย เขตภาษีเจริญ บางขุนเทียน ดลิ่งชัน ราษฎร์บูร
ณะ หนองแขม

ต่างจังหวัดประกอบด้วย สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครปฐม ปทุมธานี นครปฐม
สมุทรสงคราม และอื่น ๆ

การบริการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน : แบ่งเป็นการบริการทางการศึกษา การบริการ
ทางการกีฬา และอื่น ๆ

การบริการทางการศึกษา คือ การให้บริการเกี่ยวกับวิชาการต่าง 4 เช่น
การแนะแนว การใช้ห้องสมุด ฯลฯ

การบริการทางการกีฬา คือ การให้บริการเกี่ยวกับการกีฬา เช่น อุปกรณ์
กีฬา สนามกีฬา ฯลฯ

การบริการอื่น 4 คือ การให้บริการเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง 4 เช่น
ค่ายอาสา การรักษานายบาล ไปรษณีย์ ฯลฯ

ผลการศึกษาก่อนเข้าศึกษา : พิจารณาจากผลการเรียนชั้นสูงสุดที่สมัครสอบ

สื่อที่ให้ข่าวสาร : พิจารณาจากสื่อต่าง ๆ เช่น นสพ โทรทัศน์ วิทยุ ผู้ค้นเคย และอื่น ๆ

จุดเด่น และจุดด้อย : พิจารณาจากทัศนคติ ในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ชื่อเสียงของสถาบัน ชื่อเสียงของผู้บริหาร และคณาจารย์ สภาพแวดล้อม อายุ ที่ตั้ง ของสถาบัน และอื่น ๆ

ระดับความสนใจของข่าวสาร : วัดเป็นตัวเลข 5 ถึง 1 ดังนี้

5 = สนใจมาก	} สนใจในข่าวสาร
4 = สนใจพอสมควร	
3 = เฉยๆ	
2 = ไม่ค่อยสนใจ	
1 = ไม่สนใจเลย	

สิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข : พิจารณาจากสิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์คิดว่า มีอยู่แล้วในมหาวิทยาลัยเอกชน แต่ยังไม่เหมาะสม เช่น คณะที่เปิดสอน ค่าใช้จ่ายในการเรียน สภาพแวดล้อมของสถาบัน จำนวนนักศึกษาที่รับสมัคร มาตรฐานการศึกษา เทคโนโลยี และอื่น ๆ

การบริหารเพิ่มเติม : พิจารณาจากสิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์เห็นว่า ควรจะมีในมหาวิทยาลัยเอกชน เช่น การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง การบริการทางการศึกษา สวัสดิการของนักศึกษา การรับสมัคร ระเบียบ การเรียนการสอน

ความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ : วัดเป็นตัวเลข 5 (สนใจมาก) ถึง 1

การให้ความช่วยเหลือของมหาวิทยาลัยเอกชน : พิจารณาจากสิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์คิดว่า เป็นสิ่งที่มีขึ้นแล้วช่วยให้นักศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การให้ทุน การศึกษา การหาตลาดแรงงาน สวัสดิการนักศึกษา การอบรมพิเศษ การให้บริการทางชุมชน และอื่น ๆ

ระดับความเห็นต่อมหาวิทยาลัยเอกชน : วัดเป็นตัวเลข 6 (เห็นด้วยมาก) ถึง 1

ทฤษฎี และแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง

จากการตรวจสอบเอกสาร ปรากฏว่า มีนักวิจัยได้เคยทำการศึกษาใน เรื่องที่ใกล้เคียงกัน คือ

สนิสา เนียมเปรม ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยใช้ แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 8 แห่ง ในกรุงเทพฯ จำนวน 443 คน เป็นการศึกษาด้วยวิธีการแบบสำรวจแบบเจาะลึกของปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะของสถาบัน เช่น คณะ / สาขา คณะอาจารย์ บัณฑิตย์ ฯลฯ จากความเห็นนักศึกษาในแต่ละสถาบัน ปรากฏดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนต่อใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ นักศึกษาสามารถเลือกเรียนคณะ และสาขา ที่ต้องการได้ตามที่ตนชอบ และอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจคือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอาจารย์ที่ทรงคุณวุฒิเป็นจำนวนมาก และ

ในด้านเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสถาบันที่ตนศึกษาอยู่ในด้านต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาได้จัดสิ่งต่าง ๆ ให้กับตัวนักศึกษาอย่างเป็นที่น่าพอใจ คือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถในการสอน

และเท่าที่ผ่านมาจะพบเกี่ยวกับเรื่อง การศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลจากการวิจัยเหล่านี้ก็สามารถที่จะนำมาใช้ในการพิจารณาแล้วเทียบเคียง ได้ดังต่อไปนี้

เอลเดอร์ แอล บี (1965) พบว่าระดับการศึกษาของบิดา มารดา มีความสัมพันธ์ต่อโอกาสการศึกษาของบุตร กล่าวคือ บิดามารดา ที่ได้รับการศึกษาสูงบุตรก็มักจะได้รับการศึกษาระดับการศึกษาสูงด้วย

แอมมอนต์ (เจลิเม่า 2520) กล่าวถึงแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเลือกสายอาชีพ ได้แบ่งออกไว้เป็น 4 กลุ่ม คือ

1. ความต้องการสถานภาพทางเศรษฐกิจ
2. ความต้องการทางด้านปฏิบัติ
3. ความต้องการการประกันทางด้านแรงงาน
4. ความต้องการการยอมรับของสังคมโดยทั่ว ๆ ไป

เซเวล , อัลเลอร์ และ สเตริส (1957) ได้ศึกษาวิจัยฐานะทางสังคมและความหมายมันทางการศึกษาและอาชีพ ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมของรัฐวิสคอนซิน ปี คศ.1947 จำนวน 4,167 คน ผลปรากฏว่าฐานะทางสังคมมีอิทธิพลที่สำคัญ ต่อความมันทางการศึกษา และอาชีพ

เอ็ดดี้ (1969) ได้ศึกษา และวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ การเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยเซียนา จำนวน 741 คน ผลปรากฏว่า บิดามารดา เพื่อน บุคคลที่มีอาชีพเหมือนที่เขาเลือก ญาติ บุคคลภายในโรงเรียน มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมากน้อยตามลำดับ การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสำคัญอยู่ที่ ความสนใจส่วนตัว ความพึงพอใจและผลตอบแทนด้วย มีนักเรียนจำนวนน้อยที่ได้รับอิทธิพล จากประสบการณ์ในการทำงาน ความสามารถในการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจะมีความสัมพันธ์กับการเลือกระดับอาชีพของนักเรียนอย่าง เป็นนัยสำคัญ

โคคราน (1969) ได้ศึกษาวิจัยสัมพันธ์ของความเข้าใจของตน (Self Concept) กับแรงจูงใจทางด้านการศึกษา และระดับความปรารถนาทาง สายอาชีพ และสายสามัญ ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ

ปีเตอร์ ได้ทำการศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สุดท้ายผลปรากฏว่า ตัวประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนนั้นอยู่ที่ความคิดเห็นของ บิดามารดา อิทธิพลของบุคคลที่นักเรียนรู้จัก และโอกาสที่จะก้าวหน้าในการงาน (นิรพนธ์ 2522)

นอร์ตัน ยังได้ศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องเดียวกัน และกล่าวเสริมว่ายังมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและความมีเกียรติทางสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกอาชีพอีกด้วย และได้เพิ่มตัวประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลอีกคือ

- 1.ตัวประกอบที่เกิดจากบิดามารดา ญาติพี่น้อง เพื่อน ตลอดจนคนที่ได้รู้จัก
- 2.ตัวประกอบที่เกิดจากตัวนักเรียนเอง เช่น เพศ สติปัญญา ค่านิยมที่นับถือ ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเพื่อนในวัยเดียวกัน และทัศนคติของเด็กที่มีต่ออาชีพนั้น ๆ
- 3.ตัวประกอบที่มาจากสังคม เช่น ความต้องการทางสังคม มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ in เพราะจะส่งผลถึงโอกาสที่จะได้งานทำ และความก้าวหน้าในการทำงาน

สำหรับผลการศึกษาภายในประเทศที่มีความสามารถนำมากล่าวเทียบเคียงกันได้มีดังนี้

กฤษณา วงศ์สันต์ (2524) พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนมากที่สุด คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สมพงษ์ มั่นระวัง (2513) ได้สำรวจเกี่ยวกับแนวโน้มการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย พบว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมากกว่าครู

เนียงใจ พึ่งพระเกียรติ (2500) ได้ศึกษาพบว่า ความคิดเห็น และความสนใจต่ออาชีพใดอาชีพหนึ่ง บิดามารดา จะมีอิทธิพลมากพอที่จะโน้มน้าวความสนใจของนักเรียนให้เห็นความสำคัญ และเกิดความสนใจศึกษาเล่าเรียนในขั้นต่อไป

บทที่ 2 มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

มหาวิทยาลัยเอกชนตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้มีสถาบันอุดมศึกษา 2 ประเภท คือ มหาวิทยาลัย และสถาบัน ดังนั้นมหาวิทยาลัยเอกชนจึงเป็นรูปแบบที่พัฒนามากที่สุดของสถาบันเอกชน เป็นสถาบันที่แบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล และสนองนโยบายของรัฐบาลในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทซึ่งสามารถลดจำนวนผู้เดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศได้มากพอสมควร

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกิดขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2508 เปิดโอกาสให้เอกชนจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ต่อมาให้ประกาศเป็นพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2512 ผู้ลของกฎหมายฉบับนี้จึงมีผู้ก่อตั้งวิทยาลัยเอกชนจำนวน 6 แห่ง ในความควบคุมของกองวิทยาลัยเอกชน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คือ¹

1. วิทยาลัยเกริก	4. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. วิทยาลัยกรุงเทพ	5. วิทยาลัยพัฒนา ³
3. วิทยาลัยไทยสุริยะ ²	6. วิทยาลัยการพาณิชย์ ⁴

วิทยาลัยเอกชนทั้ง 6 แห่ง ได้จัดการศึกษาตามข้อกำหนด ในระดับประกาศนียบัตร สาขาวิชาการบัญชี และ บริหารธุรกิจ และได้พัฒนาการสอนถึงระดับปริญญาตรี สสนองความต้องการและนโยบายของรัฐบาลได้อย่างดียิ่ง สภาการศึกษาแห่งชาติจึงรับรองมาตรฐานการศึกษาวิทยาลัยเอกชน 4 แห่ง คือ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยการค้า และวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในสาขาวิชาที่วิทยาลัยเปิดสอนระดับปริญญาตรี และในปีเดียวกันนี้คือ ปีพ.ศ. 2516 วิทยาลัยได้ออนสังกัดมาอยู่ในความดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย ลำดับต่อจากนั้นมาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วเป็นที่ประจักษ์แก่นักวิชาการและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประณก จึงได้รับอนุญาตเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย 6 แห่ง คือ

¹ วิทยาลัยเอกชนเลขที่ 1-5 ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2513 และวิทยาลัยการพาณิชย์ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งวันที่ 17 มิถุนายน 2531

² วิทยาลัยไทยสุริยะ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยศรีปทุม เมื่อ 31 มกราคม 2515

³ วิทยาลัยพัฒนา ทบวงมหาวิทยาลัยได้เพิกถอนใบอนุญาต วันที่ 31 พฤษภาคม 2520

⁴ วิทยาลัยการพาณิชย์ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยการค้า เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2516

1. มหาวิทยาลัยพายัพ
2. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
3. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
4. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
6. มหาวิทยาลัยศรีปทุม

การบริหารมหาวิทยาลัยเอกชน

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนบริหารงาน โดยคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา หรือเรียกว่าสภามหาวิทยาลัย ซึ่งตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 มาตรา 28 ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

- (1) ผู้บริหารสถาบันเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (2) กรรมการ ไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต
- (3) กรรมการไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวน(1)และ(2) รวมกันซึ่งมีรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ให้สถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบัน เป็นคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งตาม(1) เป็นนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันอีกคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภาสถาบัน เพื่อทำหน้าที่เป็นนายกสภาสถาบันเพื่อแยกสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่งเป็นเลขานุการโดยคำแนะนำของผู้บริหารของสถาบัน

ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสภาสถาบันต้องไม่เป็น ผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทยที่จะรับกสารดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี และพ้นตำแหน่งก่อนวาระเมื่อขาดคุณสมบัติตามที่ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนระบุไว้คือ ตาย ลาออก และเมื่อมีการควบคุมสถาบัน

คณะกรรมการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่บริหารควบคุมดูแลกิจการทั่วไปตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ตามมาตรา 33 สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายควบคุม ดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมทั้ง

- (1) วางระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งจัดให้มีข้อบังคับด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษา
- (2) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวางระเบียบการใช้จ่ายเงินของกองทุน
- (3) พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรและอุปกรณ์การศึกษา

- (4) พิจารณาจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันสำนักหรือหน่วยงาน ที่มีชื่อเรียกอย่างอื่น และภาควิชา
- (5) พิจารณาจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกวิทยาเขต สาขา
- (6) แต่งตั้งและถอดถอน ผู้บริหารสถาบัน ด้วยการเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบัน
- (7) อนุมัติการให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรปีการศึกษา
- (8) อนุมัติงบดุล งบการเปลี่ยนแปลง การเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี
- (9) พิจารณาการเสนอให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลทรงคุณวุฒิ เพื่อขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน
- (10) พิจารณาหาวิธีการศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรม ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เจริญยิ่งขึ้น
- (11) วินิจฉัยสั่งการในเรื่องอื่นใด ที่มีได้ระบุเป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

นอกจากการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยคณะกรรมการสภาสถาบัน และมีอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการตามที่ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กำหนดไว้แล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่งได้จัดให้มีตำแหน่งทางบริหารไว้ดังนี้

1. รองผู้บริหารสถาบัน และผู้ช่วยผู้บริหารสถาบัน มีหน้าที่ปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ และด้านบริหารตามที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี
2. คณบดีหรือหัวหน้าภาค รับผิดชอบการเรียน การสอน ในคณะหรือภาควิชา นั้น ๆ
3. หัวหน้าสำนักงาน หรือผู้อำนวยการศูนย์มีหน้าที่รับผิดชอบ การเรียนการสอนในคณะหรือในภาควิชา นั้น
4. ที่ปรึกษาสถาบัน มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินงานของสถาบัน คณะกรรมการบริหารหรือผู้บริหารสถาบัน

วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่ง มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง สถาบันการศึกษาอย่างชัดเจน อันมีลักษณะสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ แล้วมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยรัฐบาลจัดการศึกษา โดยไม่มุ่งหวังประโยชน์จากนักศึกษา ในลักษณะแสวงหากำไร เงินทุนและรายได้ของสถาบัน จัดสรร และกระจายไปยังองค์ประกอบของสถาบัน อันได้แก่ นักศึกษา คณาจารย์ และฝ่ายบริหารอย่างเหมาะสม ในการรักษา และปรับปรุงมาตรฐาน ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการเสมอ

ฐานะของมหาวิทยาลัยเอกชน

ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาตรา 12 ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ มีฐานะเป็นนิติบุคคล การออกและการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คณะ / ภาควิชาหรือสาขาวิชาที่เปิดสอน ในมหาวิทยาลัยเอกชน ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เปิดสอน 5 คณะ

1. คณะบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น 6 ภาควิชา
 - 1.1 ภาควิชาการเงิน
 - 1.2 ภาควิชาการบริหารงานบุคคล
 - 1.3 ภาควิชาการตลาด
 - 1.4 ภาควิชาการจัดการทั่วไป
 - 1.5 ภาควิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 - 1.6 ภาควิชาเลขานุการ
2. คณะการบัญชี
3. คณะเศรษฐศาสตร์ แบ่งออกเป็น 7 วิชาอาชีวะ
 - 3.1 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์
 - 3.2 เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
 - 3.3 เศรษฐศาสตร์การคลัง
 - 3.4 เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร
 - 3.5 เศรษฐศาสตร์การขนส่ง
 - 3.6 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ
 - 3.7 เศรษฐศาสตร์เกษตรและสหกรณ์
4. คณะนิติศาสตร์
5. คณะมนุษยศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ภาควิชา
 - 5.1 ภาควิชาภาษาอังกฤษ
 - 5.2 ภาควิชาภาษาจีน
 - 5.3 ภาควิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เปิดสอน 5 คณะ

1. คณะบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น 8 ภาควิชา

- 1.1 การบริหารงานบุคคล
- 1.2 การบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ
- 1.3 การบริหารการเงิน
- 1.4 การบริหารการตลาด
- 1.5 การเลขานุการ
- 1.6 การบริหารงานอุตสาหกรรม
- 1.7 การบริหารทั่วไป
- 1.8 การดำเนินงานโรงแรม

2. คณะเศรษฐศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา

- 2.1 เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
- 2.2 การเงินการธนาคาร
- 2.3 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์

3. คณะบัญชี แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา

- 3.1 การบัญชีการเงิน
- 3.2 การบัญชีต้นทุน
- 3.3 การสอบบัญชี

4. คณะมนุษยศาสตร์ แบ่งออกเป็น 4 สาขาวิชา

- 4.1 ภาษาอังกฤษ
- 4.2 วรรณคดีอังกฤษ
- 4.3 ภาษาญี่ปุ่น
- 4.4 ภาษาไทยสื่อสาร

5. คณะวิทยาศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา

- 5.1 คณิตศาสตร์
- 5.2 สถิติประยุกต์
- 5.3 วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เปิดสอน 5 คณะ

1. คณะบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 สาขาวิชา

- 1.1 การบริหารงานบุคคล
- 1.2 การเลขานุการ
- 1.3 การตลาด
- 1.4 การเงิน
- 1.5 การจัดการ

2. คณะนิติศาสตร์

3. คณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ

4. คณะนิเทศศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา

- 4.1 วารสารศาสตร์
- 4.2 การประชาสัมพันธ์
- 4.3 การโฆษณา

5. คณะเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เปิดสอน 2 คณะ

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาช่างยนต์

2. คณะบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 สาขาวิชา

- 2.1 การบัญชี
- 2.2 การบริหารงานบุคคล
- 2.3 การเงินการธนาคาร
- 2.4 การตลาด
- 2.5 การเลขานุการ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม เปิดสอน 3 คณะ

1. คณะนิติศาสตร์
2. คณะบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น 2 สาขาวิชา
 - 2.1 การบริหารทั่วไป
 - 2.2 การเงินการธนาคาร
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์

บทที่ 3
ระเบียบวิธีการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ปี 2531 ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน โดยนำผลการศึกษาจากผลการวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย แม้ว่าการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีส่วนน้อยและให้ผลการศึกษาแตกต่างกันในด้านบางประการ ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานตามแนวโน้มที่เกิดขึ้น เป็นส่วนใหญ่ ดังนี้

1. ลักษณะต่าง ๆ คือ ลักษณะภูมิหลังของผู้สมัคร ได้แก่ เพศ อายุ เกณฑ์ ภูมิฐานะการศึกษา สาขา ระดับการศึกษา และ ลักษณะของมหาวิทยาลัย IOMU ใน กทม. ได้แก่ การเดินทางมาเรียนการศึกษา ความสัมพันธ์เดิมกับสถาบัน ค่าเล่าเรียน สภาพแวดล้อม สาขา ชื่อเสียงของสถาบันและบัณฑิต มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.
2. สาขาหรือคณะที่เลือก มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษา ในแต่ละมหาวิทยาลัย IOMU ใน MBd. มากที่สุด
3. ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. แตกต่างกัน ตามประเภทของข่าวสารต่าง ๆ
4. การได้รับข่าวสารจากมหาวิทยาลัย IOMU ใน กทม. แตกต่างกัน ตามประเภทของสื่อต่าง ๆ
5. ข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ที่ได้รับการสนใจมากที่สุดคือ ข่าวสารประเภทการศึกษา
6. สื่อที่หาได้ ได้รับข่าวสารจากมหาวิทยาลัยเอกชน มากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์
7. จุดเด่น สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนคือ คณาจารย์ในสถาบัน เช่น บุคลากรทางวิชาการ
8. จุดด้อย สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนคือ การให้บริการของมหาวิทยาลัยเอกชนต่อชุมชน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะภูมิหลังของผู้สมัคร เช่น เพศ อายุ เกณฑ์ ภูมิฐานะการศึกษา สาขา ระดับการศึกษา และ ลักษณะของสถาบัน เช่น การเดินทางมาเรียน การศึกษา ความสัมพันธ์เดิมกับสถาบัน ค่าเล่าเรียน สภาพแวดล้อม สาขา ชื่อเสียงของสถาบัน และบัณฑิต

ตัวแปรตาม ได้แก่ มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ที่เลือกสมัครเรียนต่อ

ตัวแปรแทรก ได้แก่ การได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัย IOMU ใน กทม. และความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม.

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาโดย เลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์จาก **ผู้สมัคร หรือ ผู้ที่มีส่วนในการตัดสินใจ** ให้ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 3 แห่ง ดังกล่าว มีวิธีการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ประชากร คือ ผู้สมัครเรียนต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ทั้ง 3 วน

2. การเลือกตัวอย่าง

ตัวอย่างของผู้ถูกสัมภาษณ์คือ **ผู้สมัคร หรือผู้มีส่วนให้เลือกรเรียน** ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ทั้ง 3 สถาบัน ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น การเลือกตัวอย่างที่มีลักษณะครบถ้วนตามความต้องการ มีความจำเป็นต้องทราบ กรอบตัวอย่าง (Sampling Frame) แต่ผู้ที่เลือกมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ต่าง ๆ มีจำนวนเท่าไรไม่สามารถทราบได้ จำเป็นต้องใช้ Quota Sampling สรรุการ กำหนด Quota ดังนี้

เลือกปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ **การเลือกศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.** ต้องการจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 450 คน (ประมาณ 2 % ของผู้สมัครใน 3 สถาบัน ปี 2530) ได้ตัวอย่าง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดง จำนวนตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. กับ เพศ

มหาวิทยาลัย เอกชน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1.กรุงเทพ	57	90	150*
2.หอการค้าไทย	38	112	150
3.ธุรกิจบัณฑิตย์	64	84	150*
4.ศรีปทุม	-	-	-
5.เทคนิคสยาม	-	-	-
รวม	159	286	450

* มีไม่ระบุเพศ

3. **การเตรียมแบบสอบถาม** โดยเริ่มศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ii) การเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัย เอกชน จากเอกสารงานวิจัย ที่ผ่านมา (บทที่ 2) จากนั้นได้นำปัจจัยต่าง ๆ มาพิจารณาร่างเป็นแบบสอบถาม ครั้งที่ 1 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ คือ ดร.จำเนียร สุทธิสาธิต จากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พิจารณาแก้ไขก่อน แล้วนำไป re-test กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ แล้วทำการปรับปรุง ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เหมาะสมเป็นแบบสอบถาม ตรงตามวัตถุประสงค์ สำหรับงานวิจัยเรื่องนี้ ตามภาคผนวก ข

4. **เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล** เป็น แบบสอบถาม ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะภูมิหลังของผู้สมัครเรียนต่อ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถาบันการศึกษาที่เลือกเรียนต่อ สาขาที่สมัคร ระดับการศึกษา ภูมิฐานะการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย รายได้ผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 เป็นปัจจัยต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่ตัวอย่าง เห็นว่ามีความสำคัญต่อการเลือกศึกษา do ในมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ เช่น การคมนาคม ระยะเวลาการศึกษา ความสัมพันธ์คุ้นเคยกับสถาบัน ค่าเล่าเรียน สภาพแวดล้อม สาขา ชื่อเสียงของสถาบันและบัณฑิต เป็นต้น
- ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัยเอกชน ในด้านต่าง ๆ คือด้าน การศึกษา ด้านการกีฬา การโฆษณา และ ด้านอื่น ๆ จากสื่อประเภทต่าง ๆ คือ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ ผู้จ่านเคย และอื่น ๆ
- ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุง แก้ไข และการบริการที่ควรที่จะเพิ่มเติม ของมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ รวมทั้งความคิดเห็น ต่อมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งหมด ใน กกบ. มีจำนวน 5 แห่งในแง่มุมต่าง ๆ ดังนี้คือ ความน่าเชื่อถือ ใ่วางใจ ความมีระเบียบวินัย การให้บริการต่อชุมชนของสถาบันต่าง ๆ / ความมีชื่อเสียงของผู้บริหาร และคณาจารย์ รวมทั้งบัณฑิตของสถาบัน สาขาวิชา ความสะดวกสบายในการมาเรียน สภาพแวดล้อมของสถาบัน

5. **งานภาคสนาม** หลังจากการติดต่อกับสมาคม สถาบันการศึกษาเอกชน เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สมัครเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชน 5 แห่ง ดังกล่าว ตามแบบสอบถาม ภาคผนวก ข มีมหาวิทยาลัยเพียง 3 แห่ง ที่ให้ความร่วมมือ คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ซึ่งมีมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง มีนักเรียนสมัครในระหว่าง วันที่ 7 - 21 พค. 31 เป็นเวลา 2 สัปดาห์ และแบ่งเจ้าหน้าที่งานสนามที่คัดเลือกแล้ว ออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ไปเก็บข้อมูลตามมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นตัวแทนของทั้ง 3 สถาบัน ให้พิจารณาเลือก ผู้สมัครหรือผู้ที่มีส่วนตัดสินใจ เพื่อให้การสัมภาษณ์ไม่เกิดความลำเอียง จะกำหนดให้สัมภาษณ์ที่

การหา จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชน

เป็นการนำสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับแง่มุมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเอกชน จากตัวอย่างแล้วนำความคิดเห็นที่ได้มาพิจารณาเป็นจุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละสถาบัน แล้วนำมาพิจารณาว่าจุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต อยู่ในระดับใดเมื่อเปรียบเทียบกับ สถาบันเอกชน อื่น ๆ

~~การวิเคราะห์ข้อมูล (๕)~~

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล 2 ลักษณะ ดังนี้คือ

1.การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เป็นการใช้สถิติในการอธิบายลักษณะของข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และฐานนิยม (Mode)

2.การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) เป็นการทดสอบ ความสัมพันธ์ (Relationship) โดยการหาค่า Chi-square และหาค่า Cramer 's V เพื่อลำดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทบ. โดยมีแนวความคิดเบื้องต้น ตามภาคผนวก ก.

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ความสัมพันธ์คือความต้องการเลือกศึกษาคอ ในมหาวิทยาลัย เอกชนใน กทม. ปี 2531 ได้แยกการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ก่า บี

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่ความสัมพันธ์คือความต้องการเลือกศึกษาคอ ในมหาวิทยาลัย เอกชน ใน กทม.
2. ประเภทข่าวสาร และสื่อที่ทำให้ ได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัย IOMU ใน กทม.
3. จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัย IOMU
4. ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุง แก้ไข การให้บริการเพิ่มเติมและสิ่งที่ควรให้ความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัย เอกชน

ผลการศึกษารายกวดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ความสัมพันธ์คือความต้องการเลือกศึกษาคอ ในมหาวิทยาลัย เอกชน ใน กทม.

เป็นการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญ 1% จากสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ตั้ง สมมติฐานไว้ดังนี้ คือ ปัจจัยต่าง ๆ คือ ภูมิหลังของผู้สมัคร และลักษณะของสถาบัน มีความสัมพันธ์ การเลือกศึกษาคอ ในมหาวิทยาลัย เอกชน ใน กทม. การตั้งสมมติฐานเช่นนั้น เนื่องจากผู้วิจัย คาดว่า ผู้สมัครที่มีความแตกต่างกัน ทางลักษณะภูมิหลังและลักษณะของสถาบันที่แตกต่างกัน ควรมีแนวความคิดในการเลือกศึกษาคอในมหาวิทยาลัย IOMU แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ลักษณะภูมิหลังของผู้สมัครโดยคำนึงว่าผู้สมัครที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา เกณฑ์เฉลี่ย เขตที่อยู่อาศัย ภูมิลำเนาการศึกษาที่จบ ราย ได้ผู้ปกครอง ที่แตกต่างกัน น่าจะมีส่วนทำให้การเลือกศึกษาคอ ในมหาวิทยาลัย เอกชนแตกต่างกันในทางองเดียวกัน ลักษณะของสถาบันที่แตกต่างกัน ควรมีผลต่อการเลือกศึกษาคอ ในมหาวิทยาลัย IOMU เช่นกัน

เมื่อคาดคะเนว่าลักษณะต่าง ๆ คือ ลักษณะภูมิหลังของผู้สมัครกับลักษณะของสถาบัน มีผลต่อการเลือกศึกษาคอ ในมหาวิทยาลัย เอกชน ใน กทม. จึงแยกการพิจารณาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรก เป็นการทดสอบสมมติฐาน เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะภูมิหลังของผู้สมัคร กับการเลือกศึกษาคอในมหาวิทยาลัย IOMU ใน กทม. โดยพิจารณาตามลำดับของความสัมพันธ์ ส่วนที่สอง เป็นการทดสอบสมมติฐาน เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะของสถาบันกับการคิดเลือกศึกษาคอ ในมหาวิทยาลัย IOMU ใน กทม. ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะของภูมิหลังของนิสิตที่มีความสัมพันธ์คือ ความถี่ของการเลือก
ศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระคือ ลักษณะภูมิหลังของนิสิต ได้แก่ เพศ
a) สาขาที่สมัครเรียน ระดับการศึกษา เกศชาติ ภูมิภาคการศึกษาที่จบ รายได้ปกครอง
เขตที่อยู่อาศัย กับตัวแปรตาม คือ มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกศึกษาต่อ ใน กทม. มีลักษณะของภูมิ
หลังของนิสิต 6 ลักษณะ ที่มีอิทธิพลต่อ การเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.
เรียง ตามลำดับของความสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

1. สาขาที่เลือกศึกษา	Cramer 'V = 0.4284	Chi-square = 163.37
2. ฐานะนิสิต	Cramer 'V = 0.2075	Chi-square = 38.75
3. เกศชาติ	Cramer 'V = 0.2028	Chi-square = 37.00
4. เขตที่อยู่อาศัย เมื่อเข้ารับการศึกษา	Cramer 'V = 0.1945	Chi-square = 33.21
5. ระดับการศึกษาที่ใช้สมัคร	Cramer 'V = 0.1945	Chi-square = 15.58
6. เพศของนิสิต	Cramer 'V = 0.159:	Chi-square = 11.29

ตารางที่ 4.1 แสดง จำนวน ร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ
กับสาขาที่เลือกศึกษา

มหาวิทยาลัย เอกชน	คณะ / สาขา							รวม แถว
	บริหาร	บัญชี	เศรษฐ	นิติ	มนุษย	นิเทศ	คอมพิวเตอร์	
1 กรุงเทพ	59 39.3	21 14.0	3 2.0	3 2.0	5 3.3	49 32.7	10 6.7	150 33.3
2 หอการค้า	67 44.7	54 36.0	3 2.0	- -	3 2.0	- -	23 15.3	150 33.3
3 ธุรกิจบัณฑิต	76 50.7	24 16.0	7 4.6	13 8.7	20 3.3	- -	10 6.7	150 33.3
รวม สะสม	202 44.9	99 22.0	13 2.8	16 3.6	28 6.2	49 10.9	43 9.6	450 100.0

จากตาราง พบว่า สาขาที่เลือกเรียน มีความสัมพันธ์ กับ การเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. กล่าวคือ ผู้สมัครเรียนต่อใน สาขาบริหารธุรกิจ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วน ร้อยละเท่ากับ 50.7 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละใกล้เคียงกันคือเท่ากับ 39.3 และ 44.7 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครเรียนต่อใน สาขาบัญชี ของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 36.0 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละใกล้เคียงกัน คือเท่ากับ 14.0 และ 16.0 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครเรียนต่อใน สาขาเศรษฐศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 4.6 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 2.0 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครเรียนต่อใน สาขานิติศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 8.7 ผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ สูงกว่า ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 2.0 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้

ผู้สมัครเรียนต่อใน สาขามนุษย์ศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 13.3 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละใกล้เคียงกันคือ เท่ากับ 3.3 และ 2.0 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครเรียนต่อใน สาขาคอมพิวเตอร์ ของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 15.3 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 6.7 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ อายุ

มหาวิทยาลัย เอกชน	อายุ (ปี)				รวม แถว
	< 18	18	19	> 19	
1 กรุงเทพ	17 11.3	56 43.3	38 25.3	30 20.0	150 33.3
2 หอการค้า	24 16.0	74 49.3	37 24.7	15 10.0	150 33.3
3 ธุรกิจบัณฑิต	6 4.0	50 33.3	40 26.7	54 36.0	150 33.3
รวม สะสม	47 10.4	189 42.0	115 25.6	99 22.0	450 100.0

จากตาราง พบว่า อายุของผู้สมัคร มีความสัมพันธ์ กับการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. กล่าวคือ ผู้สมัครเรียนต่อที่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอายุ 18 ปี เป็น ส่วนใหญ่ คือมีอัตราส่วนร้อยละ 43.3 กับ 49.3 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง ตามลำดับ สำหรับ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีอายุ มากกว่า 19 ปี คือมีอัตราส่วนร้อยละ 36.0 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้

ตารางที่ 4.3 แสดง จำนวน ร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชน กับ เกรดเฉลี่ย

มหาวิทยาลัย เอกชน	เกรด					รวม แถว
	< 1.5	1.5-1.9	2.0-2.4	2.5-2.9	> 2.9	
1 กรุงเทพ	39 26.0	12 8.0	53 35.3	30 20.0	16 10.7	150 33.3
2 หอการค้า	4 2.7	17 11.3	73 48.7	38 25.3	18 12.0	150 33.3
3 ธุรกิจบัณฑิต	24 16.0	14 9.3	70 46.7	34 22.7	8 5.3	150 33.3
รวม สะสม	67 14.9	43 9.6	196 43.6	182 22.7	42 9.3	450 108.0

จากตาราง พบว่า เกรดเฉลี่ยผู้สมัคร มีความสัมพันธ์ กับ การเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. กล่าวคือผู้สมัครเรียนต่อที่มี เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 1.5 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละ **สูงที่สุด** คือเท่ากับ 26.0 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ รองมาคือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละ 16.0 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ และมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละ 2.7 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้

ผู้สมัครเรียนต่อที่มี เกรดเฉลี่ย 1.5 ถึง 1.9 ของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 11.3 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ **สูงกว่า 2 สถาบัน** คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละ คือเท่ากับ 8.0 และ 9.3 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครเรียนต่อที่มี เกรดเฉลี่ย 2.0 ถึง 2.4 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 35.3 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ **ต่ำกว่า 2 สถาบัน** คือมหาวิทยาลัยหอการค้า กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละ คือเท่ากับ 48.7 และ 46.7 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครเรียนต่อที่มี เกรดเฉลี่ย 2.5 ถึง 2.9 ของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 25.3 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ **สูงกว่า 2 สถาบัน** คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละใกล้เคียงกัน คือเท่ากับ 20.0 และ 22.7 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครเรียนต่อที่มีเกรดเฉลี่ย มากกว่า 2.9 ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 5.3 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ ต่ำกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัย หอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละใกล้เคียงกัน คือเท่ากับ 10.7 และ 12.0 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ เขตที่อยู่อาศัย

มหาวิทยาลัย เอกชน	เขตที่อยู่อาศัย					รวม แถว
	พระนคร		ธนบุรี		ต่าง จังหวัด	
	ชั้นใน	ชั้นนอก	ชั้นใน	ชั้นนอก		
กรุงเทพ	42 28.6	79 53.7	13 8.8	4 2.7	9 6.1	147 33.3
2 หอการค้า	57 39.0	49 33.6	11 7.5	10 6.8	19 13.0	146 33.3
3 ธุรกิจบัณฑิตย์	32 21.9	54 37.0	20 13.7	10 6.8	30 20.5	146 33.3
รวม สะสม	131 29.8	182 41.5	44 10.0	24 5.5	58 13.2	439 100.0

จากตาราง พบว่า เขตที่อยู่อาศัยของผู้สมัคร มีความสัมพันธ์ กับ การเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เอกชนใน กทม. กล่าวคือ ผู้สมัครเรียนต่อที่มีเขตที่อยู่ใน เขตพระนครชั้นใน ของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละ สูงที่สุด คือเท่ากับ 39.0 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ รองมาคือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ คือมีอัตราส่วนร้อยละ 28.6 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วน ร้อยละ 21.9 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้

ผู้สมัครเรียนต่อที่มีเขตที่อยู่ใน เขตพระนครชั้นนอก ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 53.7 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยหอการค้า กับมหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละใกล้เคียงกันคือ เท่ากับ 33.6 และ 37.0 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละ แห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครเรียนต่อที่มีเขตที่อยู่ใน **เขตธนบุรีขึ้นไป** ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 13.7 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ **สูงกว่า 2 สถาบัน** คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยหอการค้ามีอัตราส่วนร้อยละใกล้เคียงกัน คือเท่ากับ 8.8 และ 7.5 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่งตามลำดับ

ผู้สมัครเรียนต่อที่มีเขตที่อยู่ใน **เขตธนบุรีขึ้นไปนอก** ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 2.7 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ **ต่ำกว่า 2 สถาบัน** คือมหาวิทยาลัยหอการค้า กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 6.8 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง

ผู้สมัครเรียนต่อที่มีเขตที่อยู่ใน **ต่างจังหวัด** ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีอัตราส่วนร้อยละสูงที่สุดคือเท่ากับ 20.5 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ รองมาคือ มหาวิทยาลัยหอการค้า คือมีอัตราส่วนร้อยละ 13.0 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละ 6.1 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้

ตารางที่ 4.5 แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ ระดับการศึกษา

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับการศึกษา		รวม แถว
	สายสามัญ	สายอาชีว	
1 กรุงเทพ	130 86.7	20 13.3	150 33.3
2 หอการค้า	109 72.7	41 27.3	150 33.3
3 ธุรกิจบัณฑิตย์	102 68.0	48 32.0	150 33.3
รวม สดมภ์	341 75.8	109 24.2	450 100.0

จากตาราง พบว่า ระดับการศึกษาของผู้สมัคร มีความสัมพันธ์ กับการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เอกชนใน กทม. กล่าวคือ ผู้สมัครเรียนต่อที่มี ระดับการศึกษาสายสามัญ (ม.6) ของมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 86.7 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยหอการค้า กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 72.7 และ 68.0 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ เพศ

มหาวิทยาลัย เอกชน	เพศ		รวม แถว
	ชาย	หญิง	
1 กรุงเทพ	57 38.8	90 61.2	147 33.0
2 หอการค้า	38 25.3	112 74.7	150 33.7
3 ธุรกิจบัณฑิต	64 43.2	84 56.8	148 33.3
รวม สะสม	159 35.7	286 64.3	445 100.0

จากตาราง พบว่า เพศของผู้สมัคร มีความสัมพันธ์ กับการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. กล่าวคือ ผู้สมัครเรียนต่อ เป็นเพศชาย ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 43.2 ของผู้สมัครเรียนที่แห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละใกล้เคียงกันคือเท่ากับ 38.8 และ 25.3 ของผู้สมัครเรียนที่แต่ละแห่ง ตามลำดับ

จากผลการศึกษาปรากฏว่า มีลักษณะภูมิหลังของผู้สมัครอยู่ 2 ลักษณะ **ที่ไม่มีอิทธิพลต่อ** การเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. คือ

1. ภูมิฐานะการศึกษาที่จบ
2. รายได้ผู้ปกครอง

ตารางที่ 4.7 แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ Ku ภูมิฐานะการศึกษา

มหาวิทยาลัย เอกชน	niiiเนการศึกษา					รวม แถว
	a	อีสาน	ใต้	กลาง	กทม.	
1 กรุงเทพ	7 4.7	12 8.0	15 10.0	36 24.0	80 53.3	150 33.3
2 หอการค้า	1 0.7	18 12.0	9 6.0	40 26.7	82 54.7	150 33.3
3 ธุรกิจบัณฑิต	10 6.7	16 10.7	18 12.0	36 24.0	70 46.7	150 33.3
7261 ละดมส์	18 4.0	46 10.2	42 9.3	112 24.9	232 51.6	450 100.0

จากตาราง พบว่า ภูมิฐานะการศึกษาของผู้สมัคร **ไม่มีความสัมพันธ์** กับ การเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กล่าวคือ ผู้สมัครเรียนต่อที่มี ภูมิฐานะการศึกษาของผู้สมัครในแต่ละภาค มีอัตราส่วนร้อยละ **ไม่แตกต่างกัน** ของทั้ง 3 สถาบัน คือส่วนใหญ่มีภูมิฐานะการศึกษาอยู่ที่ ภาคกลาง และ กทม. สำหรับภูมิฐานะการศึกษาที่มีอัตราส่วนร้อยละน้อยที่สุดคือ ภาคเหนือ

ตารางที่ 4.8 แสดง จำนวน ร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตาม มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ กับ รายได้ผู้ปกครอง

มหาวิทยาลัย เอกชน	รายได้ผู้ปกครอง (พันบาท)						รวม แถว
	< 5	5 - 7	7 -10	10-12	12-15	>15	
1 กรุงเทพ	18 12.2	22 14.9	39 26.3	23 15.5	22 14.9	24 16.2	148 33.0
2 หอการค้า	21 14.0	21 14.0	30 20.0	31 20.7	15 10.0	32 21.3	150 33.5
3 ธุรกิจบัณฑิต	12 8.0	28 18.7	32 21.3	22 14.7	22 14.7	34 22.7	150 33.5
รวม สดมส์	51 11.4	71 15.8	101 22.5	76 17.0	59 13.2	90 20.1	448 100.0

จากตาราง พบว่า รายได้ผู้ปกครองของผู้สมัคร **ไม่มีความสัมพันธ์** กับ การเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กล่าวคือ รายได้ผู้ปกครองของผู้สมัครเรียนต่อ ในทุก ๆ ระดับ มีอัตราส่วน ร้อยละ ไม่แตกต่างกัน ของทั้ง 3 สถาบัน

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะของสถาบัน กับการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง **ลักษณะของมหาวิทยาลัยเอกชน** คือ การคมนาคม การศึกษา ความสัมพันธ์คุ้นเคยเป็นนิคม สาขา ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และบัณฑิต ที่ผู้สมัครใช้พิจารณาเป็นปัจจัยหลัก และปัจจัยรอง ในการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชน กับมหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกศึกษาต่อ ใน กทม. และการลำดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ

1.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยหลักของสถาบันที่ใช้ในการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน

ตารางที่ 4.9 แสดง จำนวน ร้อยละ ของ ตัวอย่าง จำนวนตาม ปัจจัยหลักที่มีผลต่อการเลือกศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชน กับ มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ

ปัจจัยหลัก	มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.			รวม
	กรุงเทพ	หอการค้า	ธุรกิจบัณฑิต	
1 การคมนาคม	6 4.2	16 11.8	16 11.8	38 9.0
2 การศึกษา	40 28.2	34 23.4	26 19.1	100 23.6
3 ความสัมพันธ์พิเศษ	2 1.4	17 11.7	22 16.2	41 9.7
4 คณะ / สาขา	10 7.0	15 10.3	10 7.4	35 8.3
5 ชื่อเสียงของสถาบัน	37 26.1	43 29.7	38 27.9	118 27.9
6 ชื่อเสียงของบัณฑิต	40 28.2	18 12.4	20 14.7	78 18.4
7 อื่น ๆ	7 4.9	2 1.4	4 2.9	13 3.1
รวม สดมภ์	142 33.6	145 34.3	136 32.2	423 100.0

จากตาราง พบว่า ปัจจัยหลักที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน มีความสัมพันธ์ กับมหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกศึกษา กล่าวคือ ผู้สมัครที่เลือกมหาวิทยาลัยเอกชนที่แตกต่างกัน มีการพิจารณาจากปัจจัยหลักแตกต่างกันด้วย ดังต่อไปนี้คือ

ผู้สมัครที่พิจารณา การคมนาคมหรือการเดินทางมาเรียน เป็นปัจจัยหลัก ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 4.2

ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ Arm 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยหอการค้า และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละ 11.0 และ 11.8 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่งตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา มาตรฐานการศึกษา เป็นปัจจัยหลัก ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 28.2 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยการค้าและมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 2.4 และ 19.1 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่งตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา การมีความสัมพันธ์พิเศษเป็นที่พิเศษกับสถาบัน เป็นปัจจัยหลัก ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 1.4 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ ต่ำกว่า 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยหอการค้า กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 11.7 กับ 16.2 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา คณะหรือสาขาที่เรียนคือ เป็นปัจจัยหลักของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 10.3 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 7.0 และ 7.4 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่งตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา ชื่อเสียงและอายุของสถาบัน เป็นปัจจัยหลักของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 29.7 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 26.1 และ 27.9 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณาจาก ชื่อเสียงของบัณฑิต เป็นปัจจัยหลัก ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 28.2 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยหอการค้า กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 12.4 และ 14.7 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่งตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา ปัจจัยอื่น 3 เช่น ระยะเวลาในการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา สภาพแวดล้อมของสถาบัน ฯลฯ เป็นปัจจัยหลัก ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 4.9 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบันคือ มหาวิทยาลัยหอการค้ากับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 1.4 และ 2.9 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

1.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยรองของสถาบันที่ใช้ในการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน

ตารางที่ 4.10 แสดง จำนวน ร้อยละ ของ ตัวอย่าง จำนวนกตาม ปัจจัยรองที่มีผลต่อการเลือกศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชน กับ มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกเรียนต่อ

ปัจจัยรอง	มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.			รวม
	กรุงเทพ	หอการค้า	ธุรกิจบัณฑิต	
1 การคมนาคม	18 28.6	42 41.2	28 34.1	88 35.6
2 การศึกษา	7 11.1	5 4.9	12 14.6	24 9.7
3 ความสัมพันธ์พิเศษ	4 6.3	11 10.8	12 14.6	27 10.9
4 สภาพแวดล้อมสถาบัน	5 7.9	7 6.9	14 17.1	26 10.5
5 ชื่อเสียงของสถาบัน	8 12.7	16 15.7	10 12.2	34 13.8
6 ชื่อเสียงของบัณฑิต	14 22.2	16 15.7	4 4.9	34 13.8
7 อื่น ๆ	7 11.1	5 4.9	2 2.4	14 5.7
รวม สดมภ์	63 25.5	102 41.3	82 33.2	247 100.0

จากตาราง พบว่า ปัจจัยรองที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน มีความสัมพันธ์ กับ มหาวิทยาลัยเอกชนที่เลือกศึกษา กล่าวคือ ผู้สมัครที่เลือกมหาวิทยาลัยเอกชนที่แตกต่างกัน มีการพิจารณาจากปัจจัยรองแตกต่างกันด้วย ดังต่อไปนี้คือ

ผู้สมัครที่พิจารณา การคมนาคมหรือการเดินทางมาเรียน เป็นปัจจัยรอง ของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 41.2 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละ 28.6 และ 34.1 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา มาตรฐานการศึกษา เป็นปัจจัยรอง ของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 4.9 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ ต่ำกว่า 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 11.1 และ 14.6 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา การมีความสัมพันธ์คุ้นเคยเป็นพิเศษกับสถาบัน เป็นปัจจัยรอง ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 6.3 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ ต่ำกว่า 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยหอการค้า กับ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 10.8 กับ 14.6 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา สถานที่ล้อมรอบของสถาบัน เป็นปัจจัยรอง ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 17.1 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับ มหาวิทยาลัยหอการค้า คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 7.9 และ 6.9 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา ชื่อเสียงและอายุของสถาบัน เป็นปัจจัยรอง ของมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 15.7 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 12.7 และ 12.2 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณาจาก ชื่อเสียงของบัณฑิต เป็นปัจจัยรอง ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 4.9 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ ต่ำกว่า 2 สถาบัน คือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยหอการค้า คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 22.2 และ 15.7 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

ผู้สมัครที่พิจารณา ปัจจัยอื่น ๆ เช่น ระยะเวลาในการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา คณะหรือสาขาที่เรียนต่อ ฯลฯ เป็นปัจจัยรอง ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 11.1 ของผู้สมัครเรียนแห่งนี้ สูงกว่า 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยหอการค้า กับ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 4.9 และ 2.4 ของผู้สมัครเรียนในแต่ละแห่ง ตามลำดับ

1.2.3 การจัดลำดับความสำคัญของลักษณะของสถาบัน

จากลักษณะของสถาบัน ที่ผู้สมัครเรียนต่อใน 3 สถาบันใช้พิจารณาในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน นำมาจัดลำดับได้ดังนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความสำคัญ จำแนกตาม ลักษณะของสถาบัน กับระดับความสำคัญ

ลักษณะของสถาบัน	ระดับความสำคัญ			
	มาก	ค่อนข้างมาก	เฉย ๆ	น้อยหรือไม่สนใจ
1 สาขาที่ต้องการศึกษา	283 62.9	121 26.9	36 8.0	10 2.2
2 บัณฑิตที่จบออกไปเป็นที่ยอมรับ	278 61.8	105 23.3	52 11.6	15 3.3
3 ระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา	224 49.8	164 36.4	53 11.8	9 2.0
4 มีบริการทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง	199 44.2	190 42.2	51 11.3	9 2.0
5 ชื่อเสียงของสถาบัน	222 49.3	138 30.7	71 15.8	19 4.2
6 อัตราค่าเล่าเรียน	177 39.3	173 38.4	77 17.1	23 5.1

7	80	158	149	63
มีความสัมพันธ์คุ้นเคยเป็นพิเศษกับสถาบัน	17.8	35.1	33.1	14.0
8	95	201	125	29
มีบริการทางด้านอื่น ๆ เช่น การกีฬา	21.1	44.7	27.8	6.5
9	99	126	127	98
อายุของสถาบัน	22.0	28.0	28.2	21.8
รวม	1657	1376	741	275
	40.8	34.0	18.2	7.0

จากตาราง พบว่า ตัวอย่างของผู้สมัครศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ให้ความสำคัญกับลักษณะของสถาบันต่าง ๆ แตกต่างกัน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ตามลำดับดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นลักษณะของสถาบันที่ผู้สมัครให้ความสำคัญมากที่สุด มีลักษณะ 2 ลักษณะ คือ สาขาที่ต้องการศึกษา และคุณภาพของบัณฑิตที่จะออกไป ผู้สมัครส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับลักษณะของสถาบันดังกล่าว อยู่ในระดับมาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 62.9 และ 61.8 ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมดที่ให้กับแต่ละลักษณะ ตามลำดับ รองมา อยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 26.9 และ 23.3 ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมดที่ให้กับแต่ละลักษณะ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 เป็นลักษณะของสถาบันที่ผู้สมัครให้ความสำคัญรองมา มีด้วยกัน 3 ลักษณะ คือ ระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา การมีบริการทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง และชื่อเสียงของสถาบัน ผู้สมัครส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับลักษณะของสถาบันดังกล่าว อยู่ในระดับมาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 49.8 , 44.2 และ 49.3 ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมดที่ให้กับแต่ละลักษณะ ตามลำดับ รองมา ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 36.4 , 42.2 และ 30.7 ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมดที่ให้กับแต่ละลักษณะ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 เป็นลักษณะของสถาบันที่ผู้สมัครให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3 มีเพียงลักษณะเดียว คือ อัตราค่าเล่าเรียน ผู้สมัครส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับลักษณะนี้ อยู่ในระดับมาก กับค่อนข้างมาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 39.3 และ 38.4 ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมดที่ให้กับลักษณะนี้ ตามลำดับ รองมา อยู่ในระดับความสำคัญเฉย ๆ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 17.1 ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมด

กลุ่มที่ 4 เป็นลักษณะของสถาบันที่ผู้สมัครให้ **ความสำคัญเป็น อันดับ 4** มีด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ การมีความสัมพันธ์กับเคยเป็นพิเศษกับสถาบัน และการมีบริการด้านอื่น ๆ เช่น การกีฬา ฯลฯ ผู้สมัครส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ 2 ลักษณะดังกล่าว **อยู่ในระดับค่อนข้างมาก** คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 35.1 และ 44.7 ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมดที่ให้กับแต่ละลักษณะ ตามลำดับ **รองมาอยู่ในระดับความสำคัญเฉย ๆ** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 33.1 และ 27.8 ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมด ที่ให้กับแต่ละลักษณะ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 5 เป็นลักษณะของสถาบันที่ผู้สมัครให้ **ความสำคัญน้อยที่สุด** มีเพียงลักษณะเดียว คือ อายุของสถาบัน ผู้สมัครให้ความสำคัญกับลักษณะนี้ **ในระดับต่าง ๆ** ใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอยู่ในระดับเฉย ๆ กับค่อนข้างมาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 28.2 และ 28.๑ ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมดที่ให้กับลักษณะนี้ ตามลำดับ รองมา อยู่ในระดับความสำคัญมาก กับน้อยหรือไม่สนใจ มีระดับความสำคัญร้อยละเท่ากับ 22.๑ และ 21.8 ของระดับความสำคัญจากตัวอย่างทั้งหมดที่ให้กับลักษณะนี้ ตามลำดับ

2. ประเภท ข่าวสาร และสื่อที่ทำให้สมัครได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัยเอกชน ในกม.

ในส่วนนี้เป็นการพิจารณา จากสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า การได้รับข่าวสารจาก มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กม. แตกต่างกัน ตามประเภทของข่าวสาร(ข้อ 3) และสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสารต่าง ๆ(ข้อ 4) การตั้งสมมุติฐาน เช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยคาดว่า มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กม. ที่แตกต่างกัน น่าจะมีการให้ข่าวสารในประเภทที่แตกต่างกัน และวิธีสื่อที่แตกต่างกัน โดยแยกพิจารณา หาความสัมพันธ์ตั้งนี้ ส่วนแรก เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของข่าวสารต่าง ๆ กับข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง 7 ใน กม. ส่วนที่สอง เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสาร กับข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง 7 ใน กม. ส่วนที่สาม เป็นการหาความสัมพันธ์ ระหว่างประเภทของข่าวสาร กับสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสารจากมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กม. ส่วนที่สี่ เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่าง ข่าวสารที่ได้จากมหาวิทยาลัยเอกชน และประเภทของข่าวสาร กับระดับความสนใจของข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กม. การทดสอบสมมุติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 1 % ส่วนสุดท้าย เป็นการพิจารณา ประเภทของข่าวสาร และสื่อที่ทำให้สนใจข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน ปรากฏดังต่อไปนี้

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของข่าวสารต่าง ๆ กับข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน แห่งต่าง ๆ ใน กม.

เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของข่าวสาร ต่าง ๆ 4 ประเภท คือ

ข่าวสารด้านการศึกษา เช่น การให้ทุนเรียน การจัดการอภิปรายและการประชุมปัญหาปัจจุบัน การแข่งขันตอบปัญหา เสริมความรู้ต่าง 7 การจัดการอบรม การจัดงานที่ศการ
ข่าวสารด้านการศึกษา เช่น การร่วมแข่งขัน การให้บริการทางการศึกษา
ข่าวสารด้านการโฆษณา เช่น ข่าวการรับสมัคร การเลี้ยงสังสรรค์ต่าง 7
ข่าวสารด้านอื่น ๆ เช่น การออกค่ายอาสา การให้บริการชุมชน

กับข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ ใน กม. 4 มหาวิทยาลัย คือ

ข่าวสารที่ได้จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข่าวสารที่ได้จาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ข่าวสารที่ได้จาก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ข่าวสารที่ได้จาก มหาวิทยาลัยเอกชน อื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สยาม

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.12 แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ข่าวสารที่ได้จากมหาวิทยาลัยเอกชน กับประเภทของข่าวสาร

มหาวิทยาลัย เอกชน	ประเภทของข่าวสาร				รวม แถว
	การศึกษา	การกีฬา	การโฆษณา	อื่น ๆ	
1 กรุงเทพ	136 36.0	186 49.2	38 10.0	18 4.8	378 37.0
2 หอการค้า	256 72.9	61 17.4	21 6.0	13 3.7	351 34.3
3 ธุรกิจบัณฑิต	30 14.8	8 3.9	156 76.8	9 4.5	203 19.8
4 อื่น ๆ	12 13.2	32 35.6	42 45.6	5 5.6	90 8.9
รวม สะสม	418 40.9	196 19.2	33 3.2	192 18.8	1022 100.0

จากตาราง พบว่า ประเภทของข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่ง ใน กทม. กล่าวคือ ข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสาร ประเภทการกีฬา คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 49.2 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ รองมาคือ ข่าวสารประเภทการศึกษา มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 36.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้

ข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยหอการค้า ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสาร ประเภทการศึกษา คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 72.9 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ รองมาคือ ข่าวสารประเภทการกีฬา มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 17.4 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้

ข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสาร ประเภทการโฆษณา คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 76.8 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ รองมาคือ ข่าวสารประเภทการศึกษา มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 14.8 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้

ข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสาร ประเภทการโฆษณา คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 45.6 ของข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ รองมาคือ ข่าวสารประเภทการกีฬา มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 35.6 ของข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสารต่าง ๆ กับข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง ๆ ใน กทม.

เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสาร 4 ประเภท คือ
 ข่าวสารที่ได้รับจาก สื่อประเภทหนังสือพิมพ์
 ข่าวสารที่ได้รับจาก สื่อประเภทโทรทัศน์
 ข่าวสารที่ได้รับจาก ผู้คนเคย เช่น ญาติพี่น้อง เพื่อน อาจารย์
 ข่าวสารที่ได้รับจาก สื่อประเภทอื่น ๆ เช่น การไปชมด้วยตัวเอง ป้ายโฆษณา

กับข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ ใน กทม. 4 มหาวิทยาลัย ทำนองเดียวกับข้อ 2.1

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ข่าวสารที่ได้จากมหาวิทยาลัยเอกชน กับประเภทของสื่อ

มหาวิทยาลัย เอกชน	ประเภทของสื่อ					รวม แถว
	uaw.	โทรทัศน์	วิทย	ผู้คุ้นเคย	อื่น ๆ	
1 กรุงเทพ	152 40.2	112 30.0	13 3.4	48 13.0	53 14.0	378 37.0
2 หอการค้า	115 33.0	40 11.3	6 2.0	127 36.1	63 18.0	351 34.3
3 ธุรกิจบัณฑิต	127 63.0	17 8.3	6 3.0	10 5.0	43 21.1	203 19.8

	4	24	27	8	7	24	90
อื่น ๆ		27.0	30.0	9.0	8.0	27.0	8.9
รวม		418	196	33	192	183	1022
ละดมส์		40.9	19.2	3.2	18.8	17.9	100.0

จากตาราง พบว่า ประเภทของสื่อที่ทำให้ผู้สมัครได้รับข่าวสาร มีความสัมพันธ์ กับข่าวสารที่ได้รับ จากมหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่ง ใน กทม. กล่าวคือ ข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับจากสื่อ ประเภทหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 40.2 และ 30.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ รองมาคือ สื่อประเภทอื่น ๆ และผู้คิด เศษ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 14.0 และ 13.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ ข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยหอการค้า ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับจากสื่อ ประเภทผู้คิด เศษ และหนังสือพิมพ์ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 36.1 และ 33.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ รองมาคือ สื่อประเภทอื่น ๆ และโทรทัศน์ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 18.0 และ 11.3 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ

ข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับจากสื่อ ประเภทหนังสือ พิมพ์ คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 68.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ รองมาคือ สื่อประ เภทอื่น ๆ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 21.1 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้

ข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับจากสื่อ ประเภทโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอื่น ๆ คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 30.0 27.0 และ 27.0 ของข่าวสารที่ได้รับ จากมหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ ตามลำดับ

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของข่าวสารต่าง ๆ กับประเภทของสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง ๆ ใน กทม.

เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของข่าวสารต่าง ๆ ทำนองเดียวกับ 2.1 กับประเภท ของสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสารจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง ๆ ใน กทม. ทำนองเดียวกับ 2.2

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.14 แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ประเภทของข่าวสาร กับประเภทของสื่อ

ประเภทของข่าวสาร	ประเภทของสื่อ					รวม แถว
	นสพ.	โทรทัศน์	วิทยุ	ผู้ค้นเคย	อื่น ๆ	
1 การศึกษา	151 34.3	120 27.2	11 2.4	105 24.0	53 12.0	440 34.9
2 การกีฬา	102 24.3	239 57.0	13 3.1	27 6.4	38 9.0	419 33.2
3 การโฆษณา	74 32.0	78 34.0	22 10.0	13 6.0	44 19.0	231 18.3
4 อื่น ๆ	18 10.4	25 15.0	3 2.0	9 5.2	117 68.0	172 13.6
รวม สดมภ์	418 40.9	196 19.2	33 3.2	192 18.8	183 17.9	1022 100.0

จากตาราง พบว่า **ประเภทของสื่อ**ที่ทำให้ได้รับข่าวสาร มีความสัมพันธ์ กับ**ประเภทข่าวสาร**ที่ได้รับ จากมหาวิทยาลัยเอกชน กล่าวคือ **ข่าวสารประเภทการศึกษา** ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับจากสื่อประเภท **หนังสือพิมพ์** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 34.3 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ รองมาคือสื่อประเภท **โทรทัศน์** และ**ผู้ค้นเคย** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 27.2 และ 24.0 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ ตามลำดับ

ข่าวสารประเภทการกีฬา ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับจากสื่อประเภท **โทรทัศน์** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 57.0 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ รองมาคือ สื่อประเภท **หนังสือพิมพ์** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 24.3 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้

ข่าวสารประเภทการโฆษณา ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับจากสื่อประเภท โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ โดยมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 34.๑ และ ๑2.๑ ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ ตามลำดับ รองมาคือ สื่อประเภท อื่น ๆ และวิทยุ โดยมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 19.๑ และ 1๑.๑ ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ ตามลำดับ

ข่าวสารประเภทอื่น ๆ ผู้สมัครส่วนใหญ่ ได้รับจากสื่อประเภท อื่น ๆ คือสื่ออัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 68.๑ ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ รองมาคือ สื่อประเภท โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ โดยมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 15.๑ และ 1๑.4 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ ตามลำดับ

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่าง ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน และประเภทของข่าวสารต่าง ๆ กับระดับของความสนใจของข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง ๆ ใน กทม.

เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่าง ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน และประเภทของข่าวสารต่าง ๆ ทำนองเดียวกับ 2.1 กับระดับของความสนใจของข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งต่าง ๆ ใน กทม.

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.15 แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน กับระดับความสนใจ

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับความสนใจ				รวม แถว
	มาก	ค่อนข้าง มาก	เฉย ๆ	น้อยหรือ ไม่สนใจ	
1 NIS เทพ	86 22.8	192 50.8	88 23.3	12 3.1	378 37.๑
2 หอการค้า	114 32.5	180 51.3	52 14.8	5 1.4	331 33.3
3 ธุรกิจบัณฑิต	119 9.4	62 30.5	83 40.9	39 37.8	203 19.8

	4	5	17	34	34	90
อื่น ๆ		5.5	18.9	37.8	37.8	8.9
รวม สดมภ์		224	451	257	90	1022
		21.9	44.1	25.1	8.9	100.0

จากตาราง พบว่า **ระดับความสนใจในข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.** กล่าวคือ ข่าวสารที่ได้รับจาก **มหาวิทยาลัยกรุงเทพ** ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีความสนใจในระดับ **ค่อนข้างมาก** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 50.8 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ รองมาคือ **ในระดับ เฉย ๆ** ก็มาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 23.3 และ 22.8 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ

ข่าวสารที่ได้รับจาก **มหาวิทยาลัยหอการค้า** ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีความสนใจในระดับ **ค่อนข้างมาก** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 51.8 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ รองมาคือ **ในระดับมาก** กับ **เฉย ๆ** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 32.5 และ 14.8 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ

ข่าวสารที่ได้รับจาก **มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต** ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีความสนใจในระดับ **เฉย ๆ** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 40.9 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ รองมาคือ **ในระดับค่อนข้างมาก** กับ **น้อยหรือไม่สนใจ** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 30.5 และ 19.2 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ

ข่าวสารที่ได้รับจาก **มหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ** ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีความสนใจในระดับ **เฉย ๆ** กับ **น้อยหรือไม่สนใจ** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากันคือเท่ากับ 37.8 ของข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ รองมาคือ **ในระดับค่อนข้างมาก** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 18.9 ของข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ

ตารางที่ 4.16 แสดง จำนวน ร้อยละของ ข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ประเภทของข่าวสาร กับระดับความสนใจ

ประเภทของ ข่าวสาร	ระดับความสนใจ				รวม แถว
	มาก	ค่อนข้าง มาก	เฉย ๆ	น้อยหรือ ไม่สนใจ	
1 การศึกษา	147 34.0	222 51.1	57 13.1	8 2.0	434 42.5
2 การกีฬา	51 18.0	144 50.1	76 26.4	16 6.0	287 28.1
3 การโฆษณา	14 5.4	66 26.0	111 43.3	65 25.3	256 25.0
4 อื่น ๆ	12 27.0	19 42.2	13 29.0	1 2.2	45 4.4
รวม สดมภ์	224 21.9	451 44.1	257 25.1	90 8.9	1022 100.0

จากตาราง พบว่า ระดับความสนใจในข่าวสาร มีความสัมพันธ์ กับ ประเภทข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยเอกชน กล่าวคือ ข่าวสารประเภทการศึกษา ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีความสนใจในระดับ มาก กับค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 34.0 และ 51.1 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้

ข่าวสารประเภทการกีฬา ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีความสนใจในระดับ ค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 50.1 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ รองมาคือ ในระดับเฉย ๆ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 26.4 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้

ข่าวสารประเภทการโฆษณา ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีความสนใจในระดับ เจต ๗ คือมีอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 43.3 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนั้น รองมาคือ ในระดับค่อนข้างมาก กับน้อยหรือไม่สนใจ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 26.๐ และ 25.๓ ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ ตามลำดับ

ข่าวสารประเภทอื่น ๆ ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีความสนใจในระดับ ค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 42.2 ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนั้น รองมาคือ ในระดับมาก กับเจต ๗ มีอัตราส่วน ร้อยละเท่ากับ 27.๐ และ 29.๐ ของข่าวสารที่ได้รับในประเภทนี้ ตามลำดับ

2.5 ประเภทของข่าวสาร และ ประเภทของสื่อ ที่ทำให้สนใจในข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน

เป็นการพิจารณา ประเภทของข่าวสาร และสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสาร เฉพาะในระดับความสนใจ มาก หรือ ค่อนข้างมาก ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.17 แสดง จำนวน ร้อยละของ ผู้สนใจข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ประเภทของข่าวสาร

ประเภทของข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
1 การศึกษา	369	54.7
2 การกีฬา	195	28.9
3 การโฆษณา	80	11.9
4 อื่น ๆ	31	4.5
รวม	675	100.0

จากตารางพบว่า มีผู้สมัครสนใจ ข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน มีจำนวนเท่ากับ 675 หรือ ร้อยละ 76.๐ ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด จากกลุ่มนี้ ข่าวสารที่ได้รับความสนใจมากที่สุดคือ ข่าวสาร ประเภททางการศึกษา มีอัตราส่วนร้อยละ 54.7 ของข่าวสารที่ผู้สมัครสนใจ รองมาคือ ข่าวสารประเภทการกีฬา การโฆษณา และอื่น ๆ คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 28.9, 11.9 และ 4.7 ของ ข่าวสารที่ผู้สมัครสนใจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดง จำนวน ร้อยละของ ผู้สนใจข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตาม ประเภทของสื่อ

ประเภทของสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
1 หนังสือพิมพ์	256	37.9
2 โทรทัศน์	119	17.6
3 วิทยุ	20	4.0
4 ผู้คนเคย	161	23.9
5 อื่น ๆ	119	17.6
รวม	675	100.0

จากตาราง พบว่า สื่อที่ทำให้ผู้สมัคร สนใจข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน มากที่สุด คือสื่อประเภท **หนังสือพิมพ์** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 37.9 ของข่าวสารที่ผู้สมัครสนใจ รองมาคือ สื่อประเภท **ผู้คนเคย** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 23.9 ของข่าวสารที่ผู้สมัครสนใจ

3. จุดเด่น จุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชน

เป็นการพิจารณา จากการให้ตัวอย่างของผู้สมัครเรียนต่อใน 3 มหาวิทยาลัย ให้ความเห็นเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยเอกชน ทั้งหมด ใน กทม.มีจำนวน 5 สถาบัน คือ

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. มหาวิทยาลัยหอการค้า
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
4. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

ว่าเห็นด้วย หรือเป็นจริงมากน้อยเพียงใด ในแง่มุมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ
2. เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย
3. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน
4. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง
5. คณะจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ
6. การยอมรับบัณฑิตของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ
7. มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก
8. มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่น ๆ
9. สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา

จากสมมุติฐานที่ว่า มหาวิทยาลัยเอกชน มีจุดเด่นที่สำคัญที่สุด คือ คณะจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ และจุดด้อยคือ การให้บริการต่อชุมชน ของมหาวิทยาลัยเอกชน ปรากฏว่าความเห็นของตัวอย่างทั้งหมด สามารถแบ่งแง่มุมต่าง ๆ เป็นจุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชน ได้ดังต่อไปนี้

3.1 จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตาม ระดับความคิดเห็น กับแง่มุมต่าง ๆ ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

แ่งมมต่าง ๆ	ระดับความคิดเห็น					รวม แถว
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	
1 คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ	98 21.8	208 46.2	126 28.0	11 2.4	4 0.9	448 100
2 เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ	76 16.9	205 45.6	157 34.9	6 1.3	4 0.9	448 100
3 มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก	109 24.2	153 34.0	144 32.0	30 6.7	11 2.4	447 100
4 การยอมรับบัณฑิต จากหน่วยงานต่าง ๆ	88 19.6	161 35.8	167 37.1	25 5.6	5 1.1	448 100
5 ผู้บริหาร เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง	68 15.1	185 41.1	153 34.0	24 5.3	7 1.6	447 100
6 เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย	31 6.9	111 24.7	235 52.2	51 11.3	14 3.1	446 100
7 สภาพแวดล้อมเหมาะสมแก่การศึกษา	52 11.6	125 27.8	164 36.4	70 15.6	31 6.9	448 100
8 เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน	22 4.9	104 23.1	234 52.0	74 16.4	12 2.7	448 100
9 ความสะดวกสบายในการมาเรียน	35 7.8	95 21.1	179 39.8	81 18.0	38 8.4	448 100

จากตาราง พบว่า ระดับความเห็นของตัวอย่างในแง่มุมมองต่าง ๆ 9 มุมมอง ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สามารถแบ่งแง่มุมมองต่าง ๆ เป็นจุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้ 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นลักษณะเด่น ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ **เห็นด้วยค่อนข้างมาก** คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 45 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. คณะอาจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ
2. เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ

กลุ่มที่ 2 เป็นลักษณะค่อนข้างเด่น ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ **เห็นด้วยค่อนข้างมาก** กับปานกลาง คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 60 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 3 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก
2. การยอมรับบัณฑิตของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ
3. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง

กลุ่มที่ 3 เป็นลักษณะปานกลาง ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ **เห็นด้วยปานกลาง** คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 50 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย
2. สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา

กลุ่มที่ 4 เป็นลักษณะด้อย ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ **เห็นด้วยปานกลาง** กับค่อนข้างน้อย คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 60 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน
2. มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่น ๆ

3.2 จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยหอการค้า

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตาม ระดับความคิดเห็น กับแง่มุมมองต่าง ๆ ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

แง่มุมต่าง ๆ	ระดับความคิดเห็น					รวม แถว
	uin	ค่อนข้าง uin	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	
1 เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ	129 28.7	227 50.4	83 18.4	10 2.2	1 0.2	450 100
2 คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ	107 23.8	215 47.8	104 23.1	14 3.1	4 0.9	446 100
3 การยอมรับบัณฑิต จากหน่วยงานต่าง ๆ	97 21.6	219 48.7	105 23.3	23 5.1	4 0.9	450 100
4 ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง	102 22.7	199 44.2	111 24.7	29 6.4	2 0.4	450 100
5 มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก	72 16.0	155 34.4	179 39.8	28 6.2	12 2.7	447 100
6 มีความสะดวกสบายในการมาเรียน	57 12.7	130 28.9	176 39.1	61 13.6	19 4.2	447 100
7 สภาพแวดล้อมเหมาะสมแก่การศึกษา	61 13.6	124 27.6	174 38.7	65 14.4	20 4.4	449 100
8 เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย	32 7.1	154 34.2	169 37.6	81 18.0	13 2.9	450 100
9 เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน	33 7.3	139 30.9	191 42.4	62 13.8	18 4.0	448 100

จากตาราง พบว่า ระดับความเห็นของตัวอย่างในแ่งมุมต่าง ๆ 9 แ่งมุม ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยหอการค้า สามารถแบ่งแ่งมุมต่าง 7 เป็นจุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยหอการค้าได้ 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นลักษณะเด่น ของมหาวิทยาลัยหอการค้า เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ **เห็นด้วยมาก กับค่อนข้างมาก** คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 60 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 3 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ
2. คณะจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ
3. การยอมรับในเขตของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ

กลุ่มที่ 2 เป็นลักษณะค่อนข้างเด่น ของมหาวิทยาลัยหอการค้า เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ **เห็นด้วยค่อนข้างมาก กับปานกลาง** คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 60 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง
2. มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก

กลุ่มที่ 3 เป็นลักษณะปานกลาง ของมหาวิทยาลัยหอการค้า เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ **เห็นด้วยปานกลาง** คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 40 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่น ๆ
2. สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา

กลุ่มที่ 4 เป็นลักษณะด้อย ของมหาวิทยาลัยหอการค้า เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ **เห็นด้วยปานกลาง กับค่อนข้างน้อย** คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 50 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย
2. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน

3.3 จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตาม ระดับความคิดเห็น กับแ่งมุมต่าง ๆ ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แง่มุมต่าง ๆ	ระดับความคิดเห็น					รวม แถว
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	
1 คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ	58 12.9	178 39.6	175 38.9	31 6.9	4 0.9	449 100
2 ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง	45 10.0	161 35.8	180 40.0	46 10.2	7 1.6	450 100
3 สภาพแวดล้อมเหมาะสมแก่การศึกษา	57 12.7	123 27.3	187 41.6	59 13.1	18 4.0	450 100
4 เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ	33 7.3	114 24.3	236 52.4	57 12.7	7 1.6	450 100
5 มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก	33 7.3	108 24.0	215 47.8	73 16.2	14 3.1	445 100
6 เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย	20 4.4	109 24.2	236 52.4	72 16.0	12 2.7	450 100
7 มีความสะดวกสบายในการมาเรียน	41 9.1	95 21.1	195 43.3	85 18.9	26 5.8	447 100
8 เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน	22 4.9	97 21.6	225 50.0	85 18.9	15 3.3	447 100
9 การยอมรับบัณฑิต จากหน่วยงานต่าง ๆ	27 6.0	97 21.6	218 48.4	84 18.7	18 4.0	450 100

จากตาราง พบว่า ระดับความเห็นของตัวอย่างในแ่งมุมต่าง ๆ 9 แ่งมุม ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์ สามารถแบ่งแ่งมุมต่าง ๆ เป็นจุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้ 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นลักษณะเด่น ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีเพียงลักษณะเดียว คือ **คณาจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ** เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 40 ของตัวอย่างทั้งหมด

กลุ่มที่ 2 เป็นลักษณะค่อนข้างเด่น ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมากกับปานกลาง คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 70 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 5 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง
2. สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา
3. เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ
4. มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก
5. เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย

กลุ่มที่ 3 เป็นลักษณะปานกลาง ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เป็นลักษณะที่ผู้สมัครให้ความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือมีอัตราส่วนประมาณ ร้อยละ 65 ของตัวอย่างทั้งหมด มี 3 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่น ๆ
2. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน
3. การยอมรับบัณฑิตของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ

3.4 การเปรียบเทียบ จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่ง

โดยการพิจารณาจาก จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับ มหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ 7 ได้ผลดังต่อไปนี้

แ่งมุมที่เป็นลักษณะ เด่น ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

มีเพียงลักษณะเดียว คือ **คณาจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ** ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำนวนตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กนอ. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ ความสำเร็จในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับของความคิดเห็น						รวม แถว
	uin	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	ไม่เห็น ด้วย	
1 กรุงเทพ	98 21.9	208 46.4	126 28.1	11 2.5	4 0.9	1 0.2	448
2 หอการค้า	107 24.0	215 48.2	104 23.3	14 3.2	4 0.9	2 0.4	446
3 ธุรกิจบัณฑิตย์	5R 12.9	178 39.6	175 39.0	31 6.9	4 0.9	3 0.7	449
4 ศรีปทุม	43 9.6	130 29.0	207 46.2	44 9.8	16 3.6	8 1.8	448
5 เทคโนโลยีสยาม	40 8.9	133 29.7	188 41.9	60 13.4	20 4.5	7 1.6	44R
รวม สดมภ์	346 15.5	864 38.6	800 35.7	160 7.2	4R 2.1	21 0.9	2239 100.0

จากตาราง พบว่า ความคิดเห็นของตัวอย่างเกี่ยวกับ ความสำเร็จในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ ที่มีต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ส่วนใหญ่ มีความเห็นในแง่มน้อยอยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก กับ ปานกลาง คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 39.6 และ 39.0 ของความเห็นทั้งหมดจากตัวอย่าง ตามลำดับ รองมา คือความเห็นในระดับ เห็นด้วยมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 12.9 ของความ

เห็นทั้งหมดจากตัวอย่าง แตกต่างจาก ความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อสถาบันอื่น ๆ แยกได้ 2 กลุ่ม คือ ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพกับมหาวิทยาลัยหอการค้า และ มหาวิทยาลัยศรีปทุมกับมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ดังต่อไปนี้

ความเห็นของตัวอย่าง ในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยหอการค้า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 46.4 และ 48.2 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองลงมา ต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีความเห็นในแง่มุมมองนี้ อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง ก็มาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 28.1 และ 21.9 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อสถาบันนี้ ตามลำดับ และต่อมหาวิทยาลัยหอการค้า ความเห็นในแง่มุมมองนี้อยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก กับปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 24.0 และ 23.3 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อสถาบันนี้ ตามลำดับ

ความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ มหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 46.2 และ 41.9 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมา อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 29.0 และ 29.7 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

แง่มุมมองที่เป็นลักษณะ ค่อนข้างเด่น ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มี 5 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง
2. สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา
3. เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ
4. มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก
5. เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย

ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กับระดับความเห็นเกี่ยวกับ การมีผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับของความคิดเห็น						รวม แถว
	uin	ค่อนข้าง uin	ปาน กลาง	ค่อนข้าง ios	น้อย	ไม่เห็น ด้วย	
1 กรุงเทพ	68 15.2	185 41.4	153 34.2	24 5.4	7 1.6	10 2.2	447
2 หอการค้า	102 22.7	199 44.2	111 24.7	29 6.4	2 0.4	7 1.6	450
3 ธุรกิจบัณฑิตย์	45 10.0	161 35.8	180 40.0	46 10.2	7 1.6	11 2.4	450
4 ศรีปทุม	27 6.0	122 27.2	197 44.0	73 16.3	16 3.6	13 2.9	448
5 เทคนิคสยาม	29 6.4	125 28.0	192 43.0	68 15.2	22 4.9	11 2.5	447
รวม สะดวก	271 12.1	792 35.3	833 37.2	240 10.7	54 2.4	52 2.3	2242 100.0

จากตาราง พบว่า ความเห็นของตัวอย่างเกี่ยวกับ การมีผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ที่มิต้องหา
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง กับค่อนข้างมาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละ
เท่ากับ 40.0 และ 35.8 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมา มีความเห็นในระดับ
เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ก็มาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 10.2 และ 10.0 ของความเห็นจาก
ตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ แตกต่าง จากความเห็นในแง่มุมมองนี้ ที่มีต่อสถาบันอื่น ๆ แยกได้ 2 กลุ่ม คือ
ต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพกับมหาวิทยาลัยหอการค้า และ ต่อมหาวิทยาลัยศรีปทุมกับมหาวิทยาลัยเทคนิค
สยาม ดังต่อไปนี้

ความเห็นในแง่มนนี้ ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก กับ ปานกลาง คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 41.4 และ 34.2 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมา อยู่ใน เห็นด้วยระดับมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 15.2 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด สำหรับต่อมหาวิทยาลัยหอการค้า ความเห็นในแง่มนนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 44.2 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมา อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ก็มาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 24.7 และ 22.7 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

ความเห็นในแง่มนนี้ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 44.0 และ 43.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมา อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 27.2 และ 28.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมของสถาบันที่เหมาะสมแก่การศึกษา

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับของความคิดเห็น						รวม แถว
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	ไม่เห็น ด้วย	
1 กรุงเทพ	52 11.6	125 27.9	164 36.6	70 15.6	31 6.9	6 1.4	448
2 หอการค้า	61 13.6	124 27.6	174 38.8	65 14.5	20 4.4	5 1.1	449
3 ธุรกิจบัณฑิตย์	57 12.7	123 27.3	187 41.6	59 13.1	18 4.0	6 1.3	450
4 ศรีปทุม	17 3.8	84 18.8	221 49.4	85 19.0	29 6.5	11 2.5	447

5	26	77	215	87	28	15	448
เทคนิคสยาม	5.8	17.2	48.0	19.4	6.3	3.3	
รวม	213	533	961	366	126	43	2242
สะดวก	9.5	23.8	42.9	16.3	5.6	1.9	100.0

จากตาราง พบว่า ความเห็นของตัวอย่างเกี่ยวกับ **สถานแวดล้อมของสถาบันที่เหมาะสมแก่การศึกษา** ที่มีต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ส่วนใหญ่ มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก ค่อนข้างมาก และปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 12.7 ,27.3 และ 41.6 ของความเห็นจากจำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ **ใกล้เคียงกับ** ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และของมหาวิทยาลัยหอการค้า กล่าวคือความเห็นของตัวอย่างที่ต่อ **มหาวิทยาลัยกรุงเทพ** ในแง่มุมมองอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก ค่อนข้างมาก และปานกลาง มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 11.6 , 27.9 และ 36.6 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ และต่อมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 13.6 ,27.6 และ 38.8 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ **แตกต่าง** จากความเห็นที่มีต่อ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม กล่าวคือ ความเห็นของตัวอย่างในแง่มุมมองที่มีต่อ **มหาวิทยาลัยศรีปทุม ส่วนใหญ่**อยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก ปานกลาง และค่อนข้างน้อย มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 18.8 , 49.4 และ 19.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ ของ**มหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 17.2 , 48.0 และ 19.4 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กับระดับความเห็นเกี่ยวกับ การเป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือ และไว้วางใจ

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับของความคิดเห็น					รวม แถว
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	
1 กรุงเทพ	76 17.0	205 45.8	157 35.0	6 1.3	4 0.9	448
2 หอการค้า	129 28.7	227 50.4	83 18.5	10 2.2	1 0.2	450

3	33	114	236	57	7	3	450
ธุรกิจบัณฑิต	7.3	25.3	52.4	12.7	1.6	0.7	
4	5	73	238	103	26	5	450
ศรีปทุม	1.1	16.2	52.9	22.9	5.8	1.1	
5	10	104	221	82	24	7	448
เทคนิคสยาม	2.2	23.2	49.3	18.3	5.4	1.6	
รวม สดมภ์	253	723	935	258	62	15	2246
	11.2	32.2	41.6	11.5	2.8	0.7	100.0

จากตาราง พบว่า ความเห็นของตัวอย่างเกี่ยวกับ การเป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือ และไว้วางใจ ที่มีต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 52.4 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมา คือ เห็นด้วยในระดับค่อนข้างมาก กับค่อนข้างน้อย มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 25.3 และ 12.7 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ แตกต่างจาก ความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อสถาบันอื่น ๆ แยกได้ 2 กลุ่ม คือต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพกับมหาวิทยาลัยหอการค้า และ ต่อมหาวิทยาลัยศรีปทุมกับมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ดังต่อไปนี้คือ

ความเห็นจากตัวอย่าง ในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก กับปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 45.8 และ 35.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมาคือ เห็นด้วยในระดับมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 17.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด สำหรับต่อมหาวิทยาลัยหอการค้า ความเห็นในแง่มุมมองนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 50.4 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยในระดับมาก และปานกลาง มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 28.7 และ 18.5 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

ความเห็นจากตัวอย่าง ในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง | a มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 52.9 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยในระดับค่อนข้างน้อย กับค่อนข้างมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 22.9 และ 16.2 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ สำหรับต่อมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ความเห็นในแง่มุมมองนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 49.3 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยในระดับค่อนข้างมาก กับค่อนข้างน้อย มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 23.2 และ 18.3 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทบ. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ การมีคณะ หรือสาขาที่น่าสนใจของสถาบัน

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับของความคิดเห็น						รวม แถว
	ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อย	ปานกลาง	ค่อนข้าง	เห็นด้วย	
1 กรุงเทพ	109 24.4	153 34.2	144 32.2	30 6.7	11 2.5		447
2 หอการค้า	72 16.1	155 34.7	179 40.0	28 6.3	12 2.7	1 0.2	447
3 ธุรกิจบัณฑิตย์	33 7.4	108 24.3	215 48.3	73 16.4	14 3.2	2 0.4	445
4 ศรีปทุม	23 5.2	79 17.8	203 45.8	102 23.1	28 6.3	8 1.8	443
5 เทคโนโลยีสยาม	19 4.3	86 19.3	203 45.6	93 20.9	37 8.3	7 1.6	445
47U สละดมภ์	256 11.5	581 26.1	944 42.4	326 14.6	102 4.6	18 0.8	2227 100.0

จากตาราง พบว่า ความเห็นจากตัวอย่างเกี่ยวกับ การมีคณะ หรือสาขาที่น่าสนใจของสถาบัน ที่มีต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 48.3 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยค่อนข้างมาก กับค่อนข้างน้อย คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 24.3 และ 16.4 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ แตกต่าง จาก ความเห็นของตัวอย่างที่มีต่อสถาบันอื่น ๆ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ ต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพกับมหาวิทยาลัยหอการค้า และ ต่อมหาวิทยาลัยศรีปทุมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม ดังต่อไปนี้

ความเห็นจากตัวอย่าง ในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก กับปานกลาง มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 34.2 และ 32.2 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมาคือ ในระดับเห็นด้วยมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 24.4 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด สำหรับต่อ มหาวิทยาลัยหอการค้า ความเห็นในแง่มุมมองนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง กับค่อนข้างมาก คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 40.0 และ 34.7 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมาคือ เห็นด้วยในระดับมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 16.1 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด

ความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 45.8 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยอยู่ในระดับ ค่อนข้างน้อย กับค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 23.1 และ 17.8 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด สำหรับความเห็นในแง่มุมมองนี้ต่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 45.6 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างน้อย กับค่อนข้างมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 20.9 และ 19.3 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กับระดับความเห็นเกี่ยวกับ การเป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับของความคิดเห็น						รวม แถว
	uin	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	ไม่เห็น ด้วย	
1 กรุงเทพ	31 7.0	111 24.9	235 52.7	51 11.4	14 3.1	4 0.9	446
2 หอการค้า	32 7.1	154 34.2	169 37.6	11 18.0	13 2.9	1 0.2	450
3 ธุรกิจบัณฑิตย์	20 4.4	109 24.3	236 52.4	72 16.0	12 2.7	1 0.2	450

ศรีปทุม	4	7	59	237	113	23	11	450
		1.6	13.1	52.7	25.1	5.1	2.4	
เทคนิคสยาม	5	8	63	243	98	27	8	447
		1.8	14.1	54.4	21.9	6.0	1.8	
รวม สะดวก		98	496	1120	415	89	25	2243
		4.4	22.1	49.9	18.5	4.0	1.1	100.0

จากตาราง พบว่า ความเห็นจากตัวอย่างเกี่ยวกับ การเป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย ที่มีต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 52.4 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก กับค่อนข้างน้อย มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 24.3 และ 16.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ แตกต่างจากความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อสถาบันอื่น ๆ แยกเป็น 2 กลุ่มคือ ต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพกับของมหาวิทยาลัยหอการค้า และ ต่อมหาวิทยาลัยศรีปทุมกับมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ดังต่อไปนี้

ความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วย ปานกลาง มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 52.7 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยอยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 24.9 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด สำหรับต่อ มหาวิทยาลัยหอการค้า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วย ปานกลาง กับค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 37.6 และ 34.2 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมาคือ เห็นด้วยอยู่ในระดับ ค่อนข้างน้อย มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 18.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด

ความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กับมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วย ปานกลาง คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 52.7 และ 54.4 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมาคือ อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่อนข้างน้อย คือ มีอัตราส่วนร้อยละ 25.1 และ 21.9 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

แง่มุมมองที่เป็นลักษณะ จุดด้อย ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

มี 3 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่น ๆ
2. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน
3. การยอมรับนับถือของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ

ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทบ. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ ความสะดวกสบายในการมาเรียน

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับของความคิดเห็น						รวม แถว
	uin	ค่อนข้าง uin	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	ไม่เห็น ด้วย	
1 กรุงเทพ	35 7.8	95 21.2	179 40.0	81 18.0	38 8.5	20 4.5	448
2 หอการค้า	57 12.8	130 29.1	176 39.0	61 13.6	19 4.3	4 0.9	447
3 ธุรกิจบัณฑิต	41 9.2	95 21.3	195 43.6	85 19.0	26 9.8	5 1.1	447
4 ศรีปทุม	18 4.0	94 21.0	189 42.3	98 21.9	40 9.0	8 1.8	447
5 เทคนิคสยาม	20 4.5	67 15.0	200 44.6	96 21.4	54 12.0	11 2.5	448
รวม สดมภ์	171 7.6	481 21.5	939 42.0	421 18.8	177 7.9	48 2.2	2237 100.0

จากตาราง พบว่า ความเห็นจากตัวอย่างเกี่ยวกับ ความสะดวกสบายในการมาเรียน ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือ มีอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 43.6 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด 485111 คือ เห็นด้วยในระดับ ค่อนข้างมาก กับค่อนข้างน้อย คือ มีอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 21.3 และ 29.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ ไม่แตกต่างจาก ความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อสถาบันอื่น ๆ คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้า มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ส่วนใหญ่มีความเห็นในแง่มุมมองนี้ ต่อสถาบัน ทั้ง 4 ดังกล่าว อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 40.0 , 39.0 , 42.3

และ 44.6 ของความเห็นจากผู้สมัครทั้งหมดที่มีต่อสถาบันทั้ง 4 ตามลำดับ รองมา ความเห็นในแง่ มุมนี้ต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยหอการค้า อยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก กับค่อนข้าง น้อย คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 21.2 และ 18.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อมหาวิท าลัยกรุงเทพ ตามลำดับ และอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 29.1 และ 13.6 ของความเห็นจากตัว อย่างทั้งหมดที่มีต่อมหาวิทยาลัยหอการค้า ตามลำดับ และที่มีต่อ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กับมหาวิท าลัยเทคโนโลยีศสยาม ความเห็นในแง่มุมมองอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่อนข้างน้อย กับค่อนข้างมาก กล่าวคือ อัตรา ส่วนร้อยละเท่ากับ 21.9 และ 21.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อมหาวิทยาลัยศรีปทุม ตามลำดับ และอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 21.4 และ 15.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีศสยาม ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กกน. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ การเป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับของความคิดเห็น						รวม แถว
	uin	ค่อนข้าง uin	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	ไม่เห็น ด้วย	
1 กรุงเทพ	22 4.9	104 23.2	239 52.3	74 16.5	12 2.7	2 0.4	448
2 หอการค้า	33 7.4	139 31.0	191 42.6	62 13.8	18 4.0	5 1.2	448
3 ธุรกิจบัณฑิต	22 4.9	97 21.7	225 50.3	85 19.0	15 3.4	3 0.7	447
4 ศรีปทุม	4 0.9	52 11.7	237 52.6	121 26.8	29 6.4	7 1.6	450
5 เทคโนโลยีศสยาม	10 2.3	50 11.5	233 52.9	108 24.5	30 6.8	9 2.0	440

รวม	91	442	1120	450	104	26	2233
ละดมภ์	4.1	19.8	50.2	20.0	4.7	1.2	100.0

จากตาราง พบว่า ความเห็นของตัวอย่างเกี่ยวกับ การเป็นสถานที่ให้บริการต่อชุมชน ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 50.3 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยในระดับค่อนข้างมาก กับค่อนข้างน้อย คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 21.7 และ 19.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ใกล้ เคียงกับ ที่มีต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพ แตกต่างจากความเห็นที่มีต่อ มหาวิทยาลัยหอการค้า และ มหาวิทยาลัยศรีปทุมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ดังต่อไปนี้ คือส่วนใหญ่มีความเห็นในแง่บวกนี้ต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 52.3 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยในระดับค่อนข้างมาก กับค่อนข้างน้อย คือ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 23.2 และ 16.5 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

และมีความเห็นในแง่บวกนี้ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยหอการค้า ส่วนใหญ่ดีกว่า 2 สถาบันข้างต้น คือ อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 42.6 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคืออยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 31.0 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด

และส่วนใหญ่มีความเห็นในแง่บวกนี้ต่อมหาวิทยาลัยศรีปทุม กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี คล้ายกัน กล่าวคือ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 52.6 และ 52.9 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อ 2 สถาบันดังกล่าว ตามลำดับ รองมาอยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างน้อย มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 26.8 และ 24.5 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อ 2 สถาบันดังกล่าว ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวน ร้อยละของ ความคิดเห็น จำแนกตามมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. กับ ระดับความเห็นเกี่ยวกับ การยอมรับบัณฑิตของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ

มหาวิทยาลัย เอกชน	ระดับของความคิดเห็น						รวม แถว
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	ไม่เห็น ด้วย	
1 กรุงเทพ	88 19.6	161 35.9	167 37.4	25 5.6	5 1.1	2 0.4	448

2	97	219	105	23	4	2	450
หอกการค้า	21.6	48.7	23.3	5.1	0.9	0.4	
3	27	97	218	84	18	6	450
ธุรกิจบัณฑิตย์	6.0	21.6	48.4	18.7	4.0	1.3	
4	10	63	213	121	32	6	445
ศรีปทุม	2.2	14.2	47.9	27.2	7.2	1.3	
5	15	70	214	115	27	7	448
เทคนิคสยาม	3.3	15.6	47.8	25.7	6.0	1.6	
รวม	237	610	917	368	86	23	2241
ละดมภ์	10.6	27.2	40.9	16.4	3.9	1.0	100.0

จากตาราง พบว่า ความเห็นของตัวอย่างเกี่ยวกับ การยอมรับบัณฑิตของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 48.4 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาคือ เห็นด้วยในระดับค่อนข้างมาก กับ ค่อนข้างน้อย มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 21.6 และ 18.7 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ แตกต่างไปจากความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อสถาบันอื่น ๆ แยกได้เป็น 2 กลุ่มคือ ต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยหอการค้า และ ต่อมหาวิทยาลัยศรีปทุมกับมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ดังต่อไปนี้คือ

ความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง กับค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 37.4 และ 35.9 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ รองมา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 19.6 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด และความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยหอการค้า ส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยค่อนข้างมาก คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 48.7 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด รองมาความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลางกับมาก มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 23.3 และ 21.6 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

ความเห็นในแง่มุมมองที่มีต่อ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กับมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 47.9 และ 47.8 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ที่มีต่อสถาบันทั้ง 2 ตามลำดับ รองมาคือ เห็นด้วยในระดับค่อนข้างน้อย มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 27.2 และ 25.7 ของความเห็นจากตัวอย่างทั้งหมด ที่มีต่อสถาบันทั้ง 2 ตามลำดับ

4. ความเห็นอื่น ๆ เป็นการรวบรวมความเห็นเกี่ยวกับ สิ่งที่ควรปรับปรุง บริการเพิ่มเติม และสิ่งที่ควรให้ความช่วยเหลือ จากมหาวิทยาลัยเอกชน

ตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนร้อยละของความต้องการให้มหาวิทยาลัยเอกชนปรับปรุง จำแนกตามสิ่งที่ควรปรับปรุง

สิ่งที่ควรปรับปรุง	จำนวน	ร้อยละ
1. ค่าใช้จ่ายในการศึกษา	179	41.0
2. เพิ่มคณะหรือสาขาวิชา	93	21.3
3. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย	83	19.0
4. มาตรฐานการศึกษา	44	10.1
5. เทคโนโลยีทางการศึกษา	23	5.2
6. เพิ่มจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าเรียน	15	3.4
รวม	437	100.0

จากตาราง พบว่า สิ่งที่ผู้สมัครพิจารณาว่า มหาวิทยาลัยเอกชนควรปรับปรุงแก้ไข เรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

1. **ค่าใช้จ่ายในการศึกษา** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 41.0 ของสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของ มหาวิทยาลัยเอกชนอยู่ในระดับสูง เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

2. **คณะหรือสาขาวิชา** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 21.3 ของสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่า มหาวิทยาลัยเอกชนควร**เพิ่มคณะหรือสาขาวิชา** เช่น นิเทศศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และสาขาที่เป็นทางศิลปศาสตร์

3. **สภาพแวดล้อมของสถาบัน** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 19.0 ของสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่า สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอกชน**ไม่เหมาะสม** เช่น ความสะอาดของห้องน้ำ สถานที่สำหรับพักผ่อนน้อย การบริการของเจ้าหน้าที่ ความอบอุ่นจากนักศึกษาปัจจุบันมีน้อย

4. **มาตรฐานการศึกษา** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 10.1 ของสิ่ง que ควรปรับปรุงแก้ไขทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่า มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนควรปรับปรุง เช่น ชื่อเสียงของบัณฑิต และคณาจารย์

5. **เทคโนโลยีทางการศึกษา** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 5.2 ของสิ่ง que ควรปรับปรุงแก้ไขทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่า เทคโนโลยีทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนควรปรับปรุง การให้บริการห้องสมุด อุปกรณ์การเรียน การสอน

6. **จำนวนนักศึกษาที่รับ** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 3.4 ของสิ่ง que ควรปรับปรุงแก้ไขทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่า จำนวนนักศึกษาที่รับของมหาวิทยาลัยเอกชนควรเพิ่ม เช่น สาขาคอมพิวเตอร์ นิเทศ

ตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนร้อยละของความต้องการให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีบริการเพิ่มเติม จำแนกตามการบริการเพิ่มเติม

การบริการเพิ่มเติม	จำนวน	ร้อยละ
1. ระเบียบวิธีการศึกษา	223	30.0
2. อำนวยความสะดวกในการเดินทาง	191	24.6
3. การจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษา	130	16.8
4. การจัดบริการทางการกีฬา	116	14.9
5. การกระจายข่าวการรับสมัคร	106	13.7
รวม	776	100.0

จากตาราง พบว่า สิ่ง que ผู้สมัครต้องการให้มหาวิทยาลัยเอกชนจัดบริการเพิ่มเติม เรียงตามลำดับต่อไปนี้

1. **ระเบียบวิธีการศึกษา** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 30.0 ของประเภทของการบริการเพิ่มเติมทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการให้แนวทางในการศึกษาต่างๆในสถาบัน ตลอดจนระเบียบวิธีการเรียนการสอน การแนะแนวการศึกษา หลักสูตรที่เปิดสอน เงื่อนไขทางการศึกษา เช่น การสำเร็จหลักสูตรการวัดผลและประเมินผลการเรียน

2. การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 24.6 ของประเภทของการบริการเพิ่มเติมทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางต่างๆ เช่น การจัดรถบริการรับส่ง สถานที่จอดรถ สะพานลอยข้ามถนนบริเวณหน้าสถาบัน

3. การจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษา มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 16.8 ของประเภทของการบริการเพิ่มเติมทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่ควรจัดให้มีสวัสดิการของนักศึกษาต่างๆ เช่น กิจกรรมนักศึกษา การให้บริการไปรษณีย์ ATM การรักษาพยาบาล ความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย หอพักของมหาวิทยาลัย ราคาราคาสินค้าที่จำหน่ายกับนักศึกษาทั้งของมหาวิทยาลัยและของบุคคลภายนอกในบริเวณสถาบัน จัดป้ายรถเมล์ ความสะอาดบริเวณสถาบัน

4. การจัดการบริการทางการกีฬา มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 14.9 ของประเภทการบริการเพิ่มเติมทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดการบริการทางการกีฬาต่างๆ เช่น การเข้าร่วมการแข่งขันโดยนักศึกษาของสถาบันเองทั้งภายในและภายนอก การให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์แก่นักศึกษาและชุมชนที่อยู่ใกล้กับสถาบันอย่างทั่วถึง การกีฬาในร่ม เช่น หมากรุก หมากรอล์ฟ น่าจะมีบริการอย่างเพียงพอ

5. การกระจายข่าวการรับสมัคร มีอัตราส่วนร้อยละ 13.7 ของประเภทการบริการเพิ่มเติมทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยเอกชนควรให้ข่าวสารเกี่ยวกับการรับสมัครก่อนที่จะมีการเปิดรับสมัครในด้านต่างๆ เช่น วันเวลาที่เปิดรับสมัคร คณะหรือสาขาวิชาที่เปิดสอน สถานที่รับสมัคร

ตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนร้อยละของความต้องการให้มหาวิทยาลัยเอกชนให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามการให้ความช่วยเหลือ

การให้ความช่วยเหลือ	จำนวน	ร้อยละ
1. การหาตลาดแรงงาน	162	55.7
2. ทุนการศึกษา	55	18.9
3. การจัดการอบรมพิเศษ	32	11.0
4. การให้บริการแก่สังคม	31	10.6
5. การแนะแนวทางการศึกษา	11	3.8
รวม	291	100.0

จากตาราง พบว่า สิ่งที่มีผู้สมัครเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรให้ความช่วยเหลือ เรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การจัดหาตลาดแรงงาน มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 55.7 ของประเภทการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด ในส่วนนี้ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยเอกชน ควรจัดหาตลาดแรงงานตามคณะหรือสาขาที่จบออกไปว่าควรไปทำงานลักษณะใด สภาพแวดล้อมอย่างไร ซึ่งรวมทั้งการส่งนักศึกษาไปฝึกงานตามสถานที่ที่เหมาะสม

2. การให้ทุนการศึกษา มีอัตราส่วนร้อยละ 18.9 ของประเภทการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยเอกชนควรมีทุนการศึกษา การให้ทุนควรกระจายให้กับบุคคลทั่วไป ไม่เฉพาะบุคคลที่เรียนดีเสมอไป และควรให้ทุนในการศึกษาต่อ ควรส่งเสริมผู้ที่รับการศึกษาจากสถาบันนั้นๆ หรือจากมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยกันเท่านั้น

3. การจัดการอบรมพิเศษ มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 11.0 ของประเภทการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด ในส่วนนี้ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยเอกชนนอกจากจัดการเรียนการสอนตามปกติแล้ว ควรมีการให้บริการเสริมในด้านอื่นๆ เช่น การจัดอบรมความรู้ทาง Computer การจัดติวเพื่อสอบศึกษาต่อตามสถาบันในประเทศและต่างประเทศ และควรมีการจัดประชุมสัมมนาปัญหาปัจจุบันนี้ด้วยตามความสมควร

4. การให้บริการแก่สังคม มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 10.6 ของประเภทการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด ในส่วนนี้ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยเอกชนควรมีการให้บริการแก่สังคมในด้านต่างๆ เช่น การออกค่ายอาสา การพัฒนาชุมชนที่อยู่ในที่ใกล้สถาบัน และการร่วมปฏิบัติงานทางด้านศาสนาในวันต่างๆ

5. การแนะแนวทางการศึกษา มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 3.8 ของประเภทการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด ในส่วนนี้ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยเอกชนควรมีการจัดการแนะแนวทางการศึกษาก่อนมีการเริ่มรับสมัครนักศึกษา เพื่อให้ทราบว่ามหาวิทยาลัยเอกชนมีการเรียนการสอนอย่างไร เปิดสอนในคณะหรือสาขาวิชาใดบ้าง รวมทั้งคุณสมบัติที่เหมาะสมของผู้ที่จะศึกษาในแต่ละคณะหรือสาขาวิชานั้นๆ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความต้องการในการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อหาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ ใน กทม.
2. เพื่อหาประเภทของข่าวสาร และสื่อที่ทำให้ได้รับข่าวสารจากมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.
3. เพื่อหาจุดเด่นและจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชน

โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จากมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. 3 สถาบันคือ

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. มหาวิทยาลัยหอการค้า
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

และเลือกสัมภาษณ์ ผู้สมัคร หรือผู้มีส่วนในการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อที่สถาบันทั้ง 3 แห่ง ข้างต้น สถาบันละ 150 คน เป็นจำนวนทั้งสิ้น 450 ตามแบบสัมภาษณ์ที่ภาคผนวก ข.

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ แบ่งพิจารณา เป็น 4 หัวข้อคือ

1. ลักษณะต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.
2. ประเภทของข่าวสาร และสื่อที่ทำให้ผู้สมัครได้รับข่าวสารจากมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.
3. จุดเด่นและจุดด้อยของมหาวิทยาลัยเอกชน
4. ความเห็นอื่น ๆ ที่ต่อมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

1. ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

Skit & 7 ที่มาพหุภาษา แยกเป็น *u-it*; เปรียบคือ ลักษณะบุหลังของผู้สมัคร *mar ~ ~ ! ~* ของมหาวิทยาลัยเอกชน สรุปผลการศึกษา ดังนี้

ลักษณะบุหลังของผู้สมัคร ได้แก่ เพศ อายุ สาขาที่ต้องการศึกษา ระดับการศึกษา เกณฑ์เฉลี่ย
มูลค่าแนวทางการศึกษา รายได้ส่วนบุคคล เขตที่อยู่อาศัย
มี 6 ลักษณะ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชนใน กทม. ตามลำดับดังนี้

1. สาขาที่ต้องการศึกษา ปรากฏว่า ผู้สมัครใน 3 สถาบัน ต้องการศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ตามคณะหรือสาขาวิชา แตกต่างกัน คือ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนใหญ่ เลือกศึกษาใน คณะบริหารธุรกิจ และคณะนิติศาสตร์ คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 39.3 และ 32.7 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยหอการค้า ส่วนใหญ่ เลือกศึกษาใน คณะบริหารธุรกิจ และบัญชี คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 44.7 และ 36.0 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้ ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ส่วนใหญ่ เลือกศึกษาใน คณะบริหารธุรกิจ คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 50.7 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

2. อายุผู้สมัคร ปรากฏว่า ผู้สมัครที่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้า มีอายุใกล้เคียงกัน คือ ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 43.3 และ 49.3 ของผู้สมัครศึกษาต่อในแต่ละสถาบัน ตามลำดับ แต่ผู้สมัครที่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีอายุค่อนข้างสูง คือ ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 19 ปี คือมีอัตราส่วนร้อยละ 36.0 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

3. เกรตเฉลี่ย ปรากฏว่า ผู้สมัครที่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีเกรตเฉลี่ยคล้ายกัน คือส่วนใหญ่ที่ 2 สถาบันนี้ มีเกรตเฉลี่ย น้อยกว่า 1.5 และเกรตเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.0 - 2.9 สำหรับของ มหาวิทยาลัยหอการค้า ผู้สมัครส่วนใหญ่ มีเกรตเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.0 - 2.9 เท่านั้น

4. เขตที่อยู่อาศัย ปรากฏว่า ผู้สมัครที่ มหาวิทยาลัยหอการค้า และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ส่วนใหญ่ มีเขตที่อยู่อาศัย ที่เขตพระนครขึ้นใน ขึ้นนอก และต่างจังหวัด สำหรับของ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้สมัคร มีเขตที่อยู่อาศัย ที่เขตพระนครขึ้นนอก เท่านั้น

5. ระดับการศึกษา ปรากฏว่า ผู้สมัครทั้ง 3 สถาบัน มากกว่าครึ่งหนึ่ง มีระดับการศึกษาใน สายสามัญ คือ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้สมัครมีระดับการศึกษา สายสามัญ ในอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 86.7 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

มหาวิทยาลัยหอการค้า ผู้สมัครมีระดับการศึกษา สายสามัญ ในอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 72.7 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้สมัครมีระดับการศึกษา สายสามัญ ในอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 68.0 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

6. **เพศของผู้สมัคร** ปรากฏว่า ผู้สมัครใน 3 สถาบัน มากกว่าครึ่งนั้น เป็นเพศหญิง คือ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้สมัคร **เพศหญิง** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 61.2 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

มหาวิทยาลัยหอการค้า ผู้สมัคร **เพศหญิง** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 74.7 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้สมัคร **เพศหญิง** มีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 56.8 ของผู้สมัครศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

พบว่า ลักษณะของผู้สมัคร 2 ลักษณะ ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาใน มหาวิทยาลัยเอกชน ดังต่อไปนี้ คือ

1. **ภูมิลำเนาการศึกษา** ปรากฏว่า ทั้ง 3 สถาบัน ผู้สมัครส่วนใหญ่ จบการศึกษาที่ กรุงเทพฯ ฯ รองมาคือ จากภาคกลาง และผู้สมัครจบการศึกษาจากภาคเหนือ มีเป็นจำนวนน้อยที่สุด

2. **รายได้ผู้ปกครอง** ปรากฏว่า ทั้ง 3 สถาบัน ผู้ปกครองของผู้สมัคร มีรายได้ประมาณ 7,000 บาท ถึง 10,000 บาท และสูงกว่า 10,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 22.5 และ 20.1 ของผู้สมัครทั้ง 3 สถาบัน ตามลำดับ

ลักษณะของสถาบัน ที่นำมาพิจารณา ได้แก่ สาขาที่เปิดศึกษา บัณฑิตที่จบออกไป ระยะเวลาในการศึกษา การบริการทางการศึกษา ชื่อเสียงของสถาบัน อัตราค่าเล่าเรียน ความสัมพันธ์เป็นพิเศษ การบริการอื่น ๆ อายุของสถาบัน การเดินทาง ปรากฏว่า ผู้สมัครทั้ง 3 สถาบัน พิจารณาลักษณะของสถาบันในการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชน แตกต่างกัน คือ

ผู้สมัครที่ **มหาวิทยาลัยกรุงเทพ** พิจารณา การบริการทางการศึกษา และชื่อเสียงของบัณฑิตของสถาบัน เป็นปัจจัยหลัก ในการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชน กับพิจารณา การเดินทาง และชื่อเสียงของสถาบัน เป็นปัจจัยรอง ในการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชน

ผู้สมัครที่ **มหาวิทยาลัยหอการค้า** พิจารณา ชื่อเสียงของสถาบัน และการบริการทางการศึกษา เป็นปัจจัยหลัก ในการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชนที่ศึกษา กับพิจารณา การเดินทาง เป็นปัจจัยรอง ในการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชน

ผู้สมัครที่ **มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต** พิจารณา ชื่อเสียงของสถาบัน เป็นปัจจัยหลัก ในการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชน กับพิจารณา การคมนาคม เป็นปัจจัยรอง ในการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชน

การให้ความสำคัญของลักษณะของสถาบัน ในการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

ปรากฏว่า ผู้สมัครทั้ง 3 aniiu ให้ความสำคัญ กับลักษณะต่าง ๆ ของสถาบัน อยู่ในระดับมาก และค่อนข้างมาก เป็นส่วนใหญ่ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 เป็นลักษณะของสถาบันที่ ผู้สมัครให้ความสำคัญมากที่สุด มีดังนี้ คือ สาขาที่เปิดให้ศึกษา และคุณภาพบัณฑิตที่จบออกไป
- กลุ่มที่ 2 เป็นลักษณะของสถาบันที่ ผู้สมัครให้ความสำคัญรองลงมา มีดังนี้ คือ ระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา การบริการทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง และชื่อเสียงของสถาบัน
- กลุ่มที่ 3 เป็นลักษณะของสถาบันที่ ผู้สมัครให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3 มีดังนี้ คือ อัตราค่าเล่าเรียน
- กลุ่มที่ 4 เป็นลักษณะของสถาบันที่ ผู้สมัครให้ความสำคัญ เป็นอันดับ 4 มีดังนี้ คือ การมีความสัมพันธ์เป็นพิเศษกับสถาบัน และการบริการด้านอื่น ๆ
- กลุ่มที่ 5 เป็นลักษณะของสถาบันที่ ผู้สมัครให้ความสำคัญน้อยที่สุด คือ อายุของสถาบัน

2. ประเภทของข่าวสาร และสื่อ ที่ทำให้ผู้สมัครได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

การวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งประเภทของข่าวสาร ออกเป็น 4 ประเภท ^{nd;} คือ

1. ข่าวสารประเภทการศึกษา
2. ข่าวสารประเภทการกีฬา
3. ข่าวสารประเภทการโฆษณา
4. ข่าวสารประเภทอื่น ๆ

ปรากฏว่า ข่าวสารที่ผู้สมัครให้ความสนใจ คือ ข่าวสารประเภทการศึกษา สำหรับประเภทข่าวสารที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ดังนี้ คือ

ข่าวสารที่ผู้สมัครได้รับจาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารใน ประเภทการกีฬา และการศึกษา คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 49.2 และ 36.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้ตามลำดับ

ข่าวสารที่ผู้สมัครได้รับจาก มหาวิทยาลัยหอการค้า ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารใน ประเภทการศึกษา คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 72.9 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้

ข่าวสารที่ผู้สมัครได้รับจาก **มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต** ส่วนใหญ่เป็นข่าวสารใน **ประเภทการโฆษณา** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 76.8 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้

ข่าวสารที่ผู้สมัครได้รับจาก **มหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ** (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีคสยวม .มหาวิทยาลัยศรีปทุม) ส่วนใหญ่เป็นข่าวสารใน **ประเภทการโฆษณา และการกีฬา** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 45.6 และ 35.6 ของข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ ตามลำดับ

และการรับข่าวสาร ของผู้สมัครได้รับจากสื่อต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งสื่อต่าง ๆ ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้ คือ

1. หนังสือพิมพ์
2. โทรทัศน์
3. ผู้คน mo
4. อื่น ๆ

ปรากฏว่า **สื่อที่ทำให้ผู้สมัครสนใจ** ข่าวสารของ**มหาวิทยาลัยเอกชน** ได้แก่ **สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ และผู้คนเคย** สำหรับสื่อต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้สมัครทั้ง 3 สถาบัน ได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชน ปรากฏ ดังนี้

ข่าวสารที่ผู้สมัครได้รับจาก **มหาวิทยาลัยกรุงเทพ** ส่วนใหญ่ได้รับจากสื่อ **ประเภทหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 40.2 และ 30.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้

ข่าวสารที่ผู้สมัครได้รับจาก **มหาวิทยาลัยหอการค้า** ส่วนใหญ่ได้รับจากสื่อ **ประเภทผู้คนเคย และ หนังสือพิมพ์** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 36.1 และ 33.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้

ข่าวสารที่ผู้สมัครได้รับจาก **มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต** ส่วนใหญ่ได้รับจากสื่อ **ประเภทหนังสือพิมพ์** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 63.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้

ข่าวสารที่ผู้สมัครได้รับจาก **มหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ** ส่วนใหญ่ได้รับจากสื่อ **ประเภทหนังสือพิมพ์** คือมีอัตราส่วนร้อยละเท่ากับ 27.0 ของข่าวสารที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนอื่น ๆ

3. จุดเด่น และ จุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชน

จากการให้ตัวอย่างผู้สมัครเรียนต่อ ใน 3 สถาบัน ให้ความเห็นเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ทั้ง 5 แห่ง ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย มากน้อย เพียงใด ในแง่มุมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. การเป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือ และไว้วางใจ
2. การเป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย
3. การเป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน
4. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง
5. คณาจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ
6. บัณฑิตของสถาบันเป็นที่ยอมรับต่อหน่วยงานภายนอก
7. การมีสาขาที่น่าสนใจ
8. ความสะดวกสบายในการเดินทางมาเรียน หรือติดต่ออื่น ๆ
9. สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะแก่การศึกษา

ปรากฏว่าผู้สมัคร ให้ความเห็นส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับเห็นด้วยปานกลาง ในทุก ๆ แง่มุม กับ มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ทั้ง 3 สถาบัน จากความเห็นในแง่มุมเหล่านี้ พบว่า

จุดเด่น ของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ **คณาจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ**
และ **จุดด้อย** ของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ **การเป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน**

พิจารณาตามแต่ละสถาบัน ได้ดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ **ลักษณะที่เป็นจุดเด่น** มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

- คณาจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ
- เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ

ลักษณะค่อนข้างเด่น มี 3 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

- มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก
- การยอมรับบัณฑิตของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ
- ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง

ลักษณะปานกลาง มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

- เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย
- สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา

ลักษณะดีเยี่ยม มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

- เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน
- มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่น ๆ

มหาวิทยาลัยหอการค้า **ลักษณะที่เป็นจุดเด่น** มี 3 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

- เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ
- คณะจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ
- การยอมรับนับถือของสถาบัน จากหน่วยงานต่าง ๆ

ลักษณะค่อนข้างเด่น มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

- ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง
- มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก

ลักษณะปานกลาง มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

- มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่น ๆ
- สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา

ลักษณะดีเยี่ยม มี 2 ลักษณะ ตามลำดับดังนี้ คือ

- เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย
- เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ **ลักษณะที่เป็นจุดเด่น** มีเพียงลักษณะเดียว คือ **คณาจารย์ในสถาบัน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ**

ลักษณะปานกลาง มี 5 ลักษณะ เรียงตามลำดับ ดังนี้

- ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทางวิชาการ
- สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา
- การเป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือ และไว้วางใจ

- การมีคณะ หรือสาขาที่น่าสนใจ
- การเป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย

ลักษณะจุดด้อย มี 3 แง่มุม เรียงตามลำดับ ดังต่อไปนี้ คือ

- ความสะดวกสบายในการเดินทางมาเรียน หรือมาติดต่อ
- การเป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน
- บัณฑิตของสถาบันเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานภายนอก

4 ความเห็นอื่น ๆ ที่มีต่อ มหาวิทยาลัยเอกชน

ปรากฏว่า สามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้ คือ

1 **สิ่งที่มหาวิทยาลัยเอกชน ควรปรับปรุง** ปรากฏว่าตัวอย่างของผู้สมัครใน 3 สถาบัน เห็นว่าสมควรให้มหาวิทยาลัยเอกชนปรับปรุง มีดังต่อไปนี้

- ค่าใช้จ่ายในการศึกษา
- การมีคณะหรือสาขาเพิ่มขึ้น
- สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย
- มาตรฐานการศึกษา
- เทคโนโลยีทางการศึกษา
- จำนวนนักศึกษาในแต่ละคณะหรือสาขาควรเพิ่มขึ้น

2 **การบริการเพิ่มเติมที่ควรมี ในมหาวิทยาลัยเอกชน** ปรากฏว่าตัวอย่างของผู้สมัครใน 3 สถาบัน เห็นว่าควรมีบริการเพิ่มเติมในมหาวิทยาลัยเอกชน มีดังต่อไปนี้

- ระเบียบวิธีการศึกษา
- การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง
- การจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษา
- การจัดบริการทางการกีฬา
- การกระจายข่าวสารการรับสมัคร

3 **สิ่งที่มหาวิทยาลัยเอกชน ควรให้ความช่วยเหลือ** ปรากฏว่าตัวอย่างของผู้สมัครใน 3 สถาบัน พบว่ามหาวิทยาลัยเอกชน ควรให้ความช่วยเหลือ มีดังต่อไปนี้

- การหาตลาดแรงงาน
- การหาทุนการศึกษา

- การจัดการอบรมพิเศษ
- การให้บริการแก่สังคม
- การแนะแนวทางการศึกษา

ข้อเสนอนี้

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ผลการศึกษา พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจหลายประเด็น หอสรุป เป็นข้อเสนอแนะ ได้ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะที่สัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.

พบว่า จากลักษณะต่าง ๆ ที่นำมาศึกษา คือ ลักษณะภูมิหลังของผู้สมัคร และลักษณะของสถาบัน มีหลายลักษณะที่สัมพันธ์ต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ทั้ง 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้า และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตนั้น ลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัด และเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน คือ สาขาที่ต้องการศึกษา จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า คณะบริหารธุรกิจ เป็นคณะที่เลือกศึกษาเป็นจำนวนมากสูงสุด ดังนั้น มหาวิทยาลัยเอกชนควรจะได้มีการพัฒนา การเรียน การสอน ในด้านนี้ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เข้าแข่งขันในตลาดแรงงาน หรือมีความสามารถในการสอนแข่งขันเพื่อศึกษาต่อ

2. ลักษณะของสถาบันที่ผู้สมัคร ใช้พิจารณา ในการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัย

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่เลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เอกชนนั้น หิวพิจารณาปัจจัยที่เป็นลักษณะของสถาบัน คือการให้บริการทางการศึกษา และชื่อเสียงของสถาบันอันแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่เลือกไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล หรือมหาวิทยาลัย เอกชนก็ตาม ต่างก็มุ่งที่จะเป็นหนึ่งทางด้านวิชาการ โดยมีความเชื่อมั่นว่ามหาวิทยาลัยสามารถถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้ศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัย เอกชนทุก ๆ แห่ง พึงควรตระหนักถึงศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัยในการประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้ศึกษา โดยมิได้เพียงแต่มุ่งแสวงหาประโยชน์ เงินทุน และรายได้ ของสถาบัน เป็น การตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ที่จะแบ่งเบาภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยของรัฐบาลด้วย

3. การกระจายข่าวสารของมหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่ง

vat% Gay เกษข่าวสาร และสื่อที่ทาให้ผู้สมัคร ได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่งมีผลต่อความสนใจในข่าวสาร เนื่องจากมหาวิทยาลัย เอกชนทุกแห่ง เป็นสถาบันประเภทการศึกษา ดังนั้นข่าวของมหาวิทยาลัย เอกชนที่บุคคลภายนอกให้ความสนใจจึงเป็นข่าวประเภทการศึกษา

ใช้ข่าวประเภทการโฆษณา เพราะข่าวสารประเภทการโฆษณา เป็นข่าวสารที่ทำให้บุคคลภายนอกมอง มหาวิทยาลัยเอกชน ในรูปแบบอื่น ที่ไม่ใช่สถาบันประเภทการศึกษา คือมองเป็นรูปเชิงธุรกิจการแข่งกันจนเกินไป ก่อให้เกิดภาพพจน์ที่ไม่ดีต่อมหาวิทยาลัยเอกชนได้ และการเลือกใช้สื่อในการกระจายข่าวสาร ก็ควรให้เหมาะสมกับประเภทข่าวสาร คือข่าวสารประเภทการศึกษา ควรเลือกใช้สื่อประเภท หนังสือพิมพ์ หรือบุคคล สำหรับข่าวสารอีกประเภทหนึ่งที่ทำให้บุคคลภายนอกรู้จักมหาวิทยาลัยเอกชนคือ ข่าวสารประเภทกีฬา และควรมาจากทางไปชมเอง มากกว่าการได้พบจากการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์ และอื่น ๆ

4. จุดเด่น และจุดด้อย ของมหาวิทยาลัยเอกชน

พบว่า จากแ่งมุ่มต่าง ๆ ที่ผู้สมัครเรียนต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 3 แห่ง ได้ให้ความเห็น เป็นแ่งมุ่มที่ควรเป็นจุดเด่นของมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งสิ้น แต่มีเพียงแ่งมุ่มเดียวที่เป็นจุดเด่นของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ มหาวิทยาลัยเอกชนทุก ๆ แห่ง มีคณาจารย์เป็นนักทรงคุณวุฒิทางวิชาการ สำหรับแ่งมุ่มอื่น ๆ เช่น ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทางวิชาการ, สภาดูแลของสถาบันเหมาะแก่การศึกษา, การเป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือ และไว้วางใจ, การมีคณะ หรือสาขาวิชาที่น่าสนใจ, การเป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย, ความสะดวกสบายในการเดินทางมาเรียนหรือมาติดต่อ, การเป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน, บัณฑิตของสถาบันเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานภายนอก ซึ่งมหาวิทยาลัยเอกชนได้พยายามปรับปรุง และดำเนินการตามแ่งมุ่มเหล่านี้อยู่แล้วพอสมควร มีบางแ่งมุ่มที่ยังไม่ปรากฏเด่นชัด และเป็นที่ยอมรับ ว่ามหาวิทยาลัยเอกชนได้ดำเนินการอยู่ เช่นการเป็นสถาบันให้บริการต่อชุมชน และการอำนวยความสะดวกสบายในการเดินทางมาเรียน หรือติดต่ออื่น ๆ 7 ซึ่งมหาวิทยาลัยเอกชนควรให้ความสำคัญในแ่งมุ่มเหล่านี้ยิ่งขึ้น

5. ความคิดเห็นอื่น ๆ

พบว่า ความเห็นของผู้ที่มาสมัครเรียนต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 3 แห่ง เช่น ผู้สมัครเห็นว่ามหาวิทยาลัยเอกชน มีอัตราค่าเล่าเรียนสูง ควรรับนักศึกษาในบางคณะเพิ่มขึ้น ควรให้ทุนการศึกษา หรือควรจัดหาตลาดแรงงาน เป็นต้น เป็นความเห็นที่มหาวิทยาลัยเอกชนไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้ เนื่องจากมีเหตุผล และความจำเป็นบางอย่าง แต่มหาวิทยาลัยเอกชน ก็ควรให้ความสำคัญ เกี่ยวกับความเห็นต่าง ๆ ข้างต้น อาจจะมีส่วนทำให้ นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเอกชนมากขึ้น ทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนสามารถคัดเลือกนักศึกษาของสถาบัน ให้มีคุณภาพใกล้เคียงกัน ทำให้การเรียน การสอน สามารถพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

ภาคผนวก ก.

การทดสอบแบบ Chi-square สำหรับการทดสอบความเป็นอิสระ

การทดสอบสมมติฐาน เกี่ยวกับจำนวนนับที่อยู่ในตารางแจกแจงจำนวนนับ (Crosstabulation Table) ที่จำแนกตามเงื่อนไข 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขทางแถว และทางคอลัมน์ ว่าเป็นอิสระต่อกัน (Independent) ถูกนักวิจัยใช้กันอยู่เสมอ โดยมียึดพื้นฐานดังนี้คือ ความน่าจะเป็นที่ค่าสังเกตหนึ่ง อยู่ในช่องใดช่องหนึ่ง มีค่าเท่ากับ ผลคูณของ ความน่าจะเป็นรวมของเงื่อนไขทางแถว กับความน่าจะเป็นรวมของเงื่อนไขทางคอลัมน์ ที่กำหนดเป็นช่องนั้น

ตาราง A แสดงจำนวน และร้อยละ ของตัวอย่าง จำแนกตามเงื่อนไขทางแถว กับเงื่อนไขทาง คอลัมน์

		เงื่อนไขทาง			
		1	11	111	Column
เงื่อนไขทาง	Count				
	Row Pct				
Row	Col Pct				Row
	Tot Pct				Total
1	Count	35	32	10	77
	Row Pct	45.5	41.6	13.0	35.6
	Col Pct	48.6	44.4	13.9	
	Tot Pct	16.2	14.8	4.6	
2	Count	51	40	62	139
	Row Pct	26.6	28.8	44.6	64.4
	Col Pct	51.4	55.6	86.1	
	Tot Pct	17.1	18.5	28.7	
Column	72	72	72	216	
Total	33.3	33.3	33.3	100.0	
Chi-square	D.F.	Significance	Min E.F.	Cell with E.F. < S	
27.54265	2	0.0000	25.667	None	
Number of Missing Observations = 0					

ตัวอย่างเช่น จากตาราง A ถ้าเงื่อนไขทางแถว กับ ทางคอลัมน์ เป็นอิสระต่อกัน เมื่อความน่าจะเป็นที่ค่าสังเกต อยู่ในช่องที่ แถว A ตัดกับ คอลัมน์ 1 มีค่าเท่ากับ ผลคูณของ ความน่าจะเป็นที่ค่าสังเกต อยู่ในแถว A กับ ความน่าจะเป็นที่ค่าสังเกต อยู่ในคอลัมน์ที่ 1 จากตาราง 35.6 % คือ ความน่าจะเป็นที่ค่าสังเกตอยู่ในแถว A และ 33.3 % คือ ความน่าจะเป็นที่ค่าสังเกตอยู่ในคอลัมน์ 1 ถ้าเงื่อนไขทางแถว กับทางคอลัมน์ เป็นอิสระต่อกัน จะได้ความน่าจะเป็นที่ค่าสังเกต อยู่ในช่อง A1 (คือช่องที่ แถว A ตัดกับ คอลัมน์ 1) สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$P(A).P(1) = (0.356) . (0.333) = 0.119$$

ดังนั้น จำนวนค่าสังเกตที่คาดหวัง (Expected Frequency) สำหรับช่องนี้ คือ 25.7 มาจาก 11.9 % ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด (คือ 216) และจำนวนค่าสังเกตที่ได้จากตัวอย่าง (Observed Frequency) ของช่องนี้มีค่าเท่ากับ 10 (4.6 %) แตกต่างกันอยู่ 16 ถ้าเงื่อนไขทั้ง 2 เป็นอิสระต่อกัน ในทำนองเดียวกัน ช่องอื่น ๆ พิจารณาเหมือนกัน

โดยทั่ว ๆ ไปในทางสถิติ สำหรับการทดสอบความเป็นอิสระ คำนวณค่าสังเกตที่คาดหวังทุก ๆ ช่องของตาราง ตามวิธีข้างต้น และสามารถกำหนด ความน่าจะเป็น ภายใต้เงื่อนไขของความเป็นอิสระสำหรับค่าสังเกตในแต่ละช่อง ได้ดังนี้

$$P (\text{Row } i \text{ and Column } j) = \frac{(\text{Count in Row } i)}{N} \cdot \frac{(\text{Count in Column } j)}{N}$$

และค่าสังเกตที่คาดหวัง ของช่อง ij (E_{ij}) คำนวณจาก การคูณความน่าจะเป็นข้างต้น ด้วยจำนวนความถี่ทั้งหมด (คือ N) ดังรูปแบบต่อไปนี้

$$\begin{aligned} E_{ij} &= N \frac{(\text{Count in Row } i)}{N} \cdot \frac{(\text{Count in Column } j)}{N} \\ &= \frac{(\text{Count in Row } i)(\text{Count in Column } j)}{N} \end{aligned}$$

ตาราง B แสดง ความถี่ที่สังเกตได้ ความถี่ที่คาดว่าจะเกิด และผลต่างของความถี่ทั้งสอง (Residual) ของข้อมูลในตารางที่ 3.2

		เงื่อนไขทาง			
		1	II	III	<===== Column
เงื่อนไขทาง	Count				Row
Row	Exp Val				Total
Row	Residual	1	2	3	
1		35	32	10	77
		25.7	25.7	25.7	35.6 %
		9.3	6.3	-15.7	
2		37	40	62	139
		46.3	46.3	46.3	64.4 %
		-9.3	-6.3	15.7	
Column		72	72	72	216
Total		33.3 X	33.3 %	33.3 X	100.0 %

ค่าสถิติที่ใช้ ในการทดสอบสมมติฐานว่า เงื่อนไขทาง Rows และ Columns เป็นอิสระต่อกันคือ Pearson Chi-Square กำหนดจาก การรวม กำลัง 2 ของ Residual ที่หารด้วยความถี่ที่คาดว่าจะเกิด จากรูปแบบต่อไปนี้

$$\chi^2 = \sum \sum \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

ค่า Chi-square ที่คำนวณได้ นำไปเปรียบเทียบกับ การแจกแจงของ Chi-Square เป็นตัวกำหนดว่าเงื่อนไขทางแถว และทางคอลัมน์ เป็นอิสระต่อกันหรือไม่ และค่าของ Chi-Square ขึ้นอยู่กับจำนวนแถว กับจำนวนคอลัมน์ ของตาราง เป็นตัวกำหนด จำนวนองศาอิสระ (Degree of freedom) จำนวนองศาอิสระของตารางหนึ่ง ๆ มีค่าเท่ากับ จำนวนช่องอย่างน้อยที่สุด ที่ต้องคำนวณความถี่ที่คาดว่าจะเกิดตามเงื่อนไขของความเป็นอิสระ จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สำหรับตารางที่มีขนาด R x C จำนวนองศาอิสระจะเท่ากับ (R - 1)(C - 1) จากตารางข้างต้น จำนวนองศาอิสระ เท่ากับ 2 และค่า Chi-Square ที่คำนวณได้ เท่ากับ 23.7 (จากตารางที่ 3.2) ถ้าเงื่อนไขทาง

แถว กับ ทางคอลัมน์ เป็นอิสระต่อกัน ความน่าจะเป็นของตัวอย่างล่ม ที่ทำให้ การสรุปปฏิเสธว่า **เงื่อนไขทางแถว กับทางคอลัมน์ เป็นอิสระต่อกัน** มีความผิดพลาดมีค่าน้อยมาก คือเท่ากับ .00005 ในผลลัพธ์ของ SPSS/PC ค่าความน่าจะเป็นนี้แสดง ในทศนิยม เพียง 4 ตำแหน่ง จึงเหลือ .0000 ความน่าจะเป็นนี้เราเรียกว่า the observed significance level ถ้าความน่าจะเป็นนี้ มีค่าน้อยกว่า ค่าปกติ (เช่น .05, .01) สมมติฐานที่ว่า **เงื่อนไขทั้งสอง เป็นอิสระต่อกัน จึงถูกปฏิเสธ (Rejected)**

จาก the observed significance level ในตารางที่ 3.2 มีค่าน้อยมาก ดังนั้น สมมติฐานที่ว่าเงื่อนไขทางแถว กับทางคอลัมน์ เป็นอิสระต่อกัน จึงถูกปฏิเสธ ในทางตรงข้าม ถ้าการคำนวณค่า Chi-Square ตามที่ผ่านมา ให้ค่า the observed significance มีค่าสูง เช่น เท่ากับ .209 (มากกว่า 0.05) สมมติฐานที่ว่าเงื่อนไขทางแถว กับทางคอลัมน์ เป็นอิสระต่อกัน **จะถูกรับ (Not Rejected)**

จากการอธิบายข้างต้น ค่าสถิติ คือ chi - square สามารถบอกความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร 2 ตัวได้ แต่ไม่สามารถบอกระดับความสัมพันธ์ได้โดยตรง เนื่องจาก ค่า Chi - square ของแต่ละตาราง ขึ้นอยู่กับจำนวนองศาอิสระ และจำนวนตัวอย่าง ดังนั้น ในการวัดระดับของความสัมพันธ์ เราจึงพิจารณาจาก ค่า Cramer's V ช่วย ซึ่งมีรูปแบบดังต่อไปนี้

$$V = \sqrt{\frac{\chi^2}{N(k-1)}}$$

เมื่อ k คือ จำนวนที่น้อยที่สุดระหว่าง จำนวนแถว กับ จำนวนคอลัมน์ และ N คือ จำนวนตัวอย่าง

ค่า Cramer's V มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้ามีค่าสูง แสดงว่าระหว่างตัวแปร 2 ตัว คือทางแถว กับทางคอลัมน์ **มีความสัมพันธ์สูง**

ภาคผนวก ข.

แบบสัมภาษณ์

โครงการวิจัยเรื่อง “ลักษณะที่มีอิทธิพลต่อ nisเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม.”

โดย นายยงยุทธ นาคแดง
นายสุเทพ พันประสิทธิ์

แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 4 ส่วนคือ

- ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะภูมิหลังของผู้สมัครเรียนต่อ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถาบันการศึกษาที่เลือกเรียนต่อ สาขาที่สมัคร ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย รายได้ผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 เป็นปัจจัยต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่ตัวอย่าง เห็นว่ามีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง 7 เช่น การคมนาคม ระยะเวลาการศึกษา ความสัมพันธ์คุ้นเคยกับสถาบัน ค่าเล่าเรียน สภาพแวดล้อม สาขา ชื่อเสียงของสถาบันและบัณฑิต เป็นต้น
- ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับข่าวสาร จากมหาวิทยาลัยเอกชน ในด้านต่าง ๆ คือด้านการศึกษา ด้านการกีฬา การโฆษณา และด้านอื่น ๆ จากสื่อประเภทต่าง ๆ คือ หนังสือ นิตยสาร โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ ผู้คุ้นเคย และอื่น ๆ
- ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุง แก้ไข และการบริการที่ควรที่จะเพิ่มเติม ของมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง 7 รวมทั้งความคิดเห็น ต่อมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งหมด ใน กทม. มีจำนวน 5 แห่งในแง่มุมต่าง 7 ดังนี้คือ ความน่าเชื่อถือ ใ้วางใจ ความมีระเบียบวินัย การให้บริการต่อชุมชนของสถาบันต่าง ๆ ความมีชื่อเสียงของผู้บริหาร และคณาจารย์ รวมทั้งบัณฑิตของสถาบัน สาขาวิชา ความสะดวกสบายในการมาเรียน สภาพแวดล้อมของสถาบัน

๗

1. ท่านเคยได้รับข่าวสารจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ใน กทม. ด้านใดบ้าง และจากสื่อประเภทใด

ประเภทของ ข่าวสาร	จาก	ประเภทของสื่อ				
		นสพ.	T.V	วิทยุ	ภาพยนตร์	อื่น ๆ
1. ด้านการศึกษา 2. ด้านการกีฬา 3. ด้านโฆษณา 4. ด้าน อื่นๆ						

2. ท่านเคยได้รับข่าวสารจาก มหาวิทยาลัยเอกชน ใน กทม. ด้านใดบ้าง และจากสื่อประเภทใด

ประเภทของ ข่าวสาร	จาก	ประเภทของสื่อ				
		นสพ.	T.V	วิทยุ	ภาพยนตร์	อื่น ๆ
1. ด้านการศึกษา 2. ด้านการกีฬา 3. ด้านโฆษณา 4. ด้าน อื่นๆ						

๓. โดยทั่วไปแล้วท่าน สนใจมากหรือน้อยเพียงใดจากข่าวสารที่ท่านได้รับจาก สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	สนใจมาก	สนใจ พอสมควร	เฉยๆ	ไม่ค่อย สนใจ	ไม่สนใจ เลย
.....	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
.....	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
.....	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)

11. กรุณาให้ความเห็นเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในแง่มุมต่าง ๆ ต่อไปนี้ ว่าเห็นด้วย หรือเป็นจริง มากน้อยเพียงใด

	มาก	ค่อนข้าง	ปาน	ค่อนข้าง	น้อย	ไม่เห็นด้วย
		มาก	กลาง	น้อย		
1. เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
2. เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
3. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
4. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
5. คณาจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
6. ผู้จัดที่รับออกไปได้รับความสำเร็จเป็นอย่างมากและเป็นที่ยอมรับต่อหน่วยงานต่างๆ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
7. มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
8. มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่นๆ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
9. สถานที่แวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)

12. กรุณาให้ความเห็นเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในแง่มุมต่าง ๆ ต่อไปนี้ ว่าเห็นด้วย หรือเป็นจริง มากน้อยเพียงใด

	มาก	ค่อนข้าง	ปาน	ค่อนข้าง	น้อย	ไม่เห็นด้วย
		มาก	กลาง	น้อย		
1. เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
2. เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
3. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)

4. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
5. คณาจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
6. บัณฑิตที่จบออกไปได้รับความสำเร็จเป็นอย่างมากและเป็นที่ยอมรับต่อหน่วยงานต่างๆ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
7. มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
8. มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่นๆ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
9. สถานแวดล้อมของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)

๑๐. กรุณาให้ความเห็นเกี่ยวกับ สาขาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม ในแง่ของค่า ๑ ต่อไปนี้ ว่าเห็นด้วย หรือเป็นจริง มากน้อยเพียงใด

	มาก	ค่อนข้าง		น้อย		ไม่เห็นด้วย
		มาก	กลาง	น้อย	น้อย	
1. เป็นสถาบันที่ผ่านเชื่อถือและไว้วางใจ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
2. เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
3. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
4. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
5. คณาจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
6. บัณฑิตที่จบออกไปได้รับความสำเร็จเป็นอย่างมากและเป็นที่ยอมรับต่อหน่วยงานต่างๆ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
7. มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
8. มีความสะดวกสบายในการมาเรียนหรือติดต่ออื่นๆ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)

9. สถานที่ก่อสร้างของสถาบันเหมาะสมแก่การศึกษา	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
---	-----	-----	-----	-----	-----	-----

14. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง

กฤษณา วงศ์กลิ่นต์

"ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจเลือกไปรวมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา อ.อุบล จังหวัดอุบลราชธานี", ปรสิญญาธิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524

เจริญ ตันรุ่งค์

"ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิทยาคือ เอกชน" ขึ้นที่ภาควิชาการสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร, ปรสิญญาธิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2507

เจริญเผ่า อรุณพันธ์

"แรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ ศึกษาเฉพาะโรงเรียนในกรุงเทพมหานครที่เปิดให้หลักสูตรมัธยมแบบผสม กรุงเทพฯ", วิทยานิพนธ์ปรสิญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2520

นิรมนต์ ทัพภาค

"ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อ การเลือกเรียนเอกเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงในวิทยาคือครู", วิทยานิพนธ์ปรสิญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522

เวียงใจ ตั้งพรเทินศรี

"การสำรวจความสนใจของนักเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับปรสิญญาตรีศึกษาศาสตร์", 2508

วิไลพงษ์ มีระวีง

"การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อ สายสามัญและสายอาชีพของนักศึกษา, ในมัธยมศึกษาชั้นสูง จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 กรุงเทพฯ", ปรสิญญาธิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิชาการศึกษา การศึกษาประถมศึกษา, 2513

(สุวิลา เวียงเฟื่อง

"ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อในสถานศึกษาของนักเรียนในกรุงเทพมหานคร", 2507

Cochran, John Robert, "The Relationship of the Self-Concept to School Motivation and Level of Occupational Aspiration", *Dissertation Abstracts*, March, 1969

Eddy, V.S. "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana". *Dissertation Abstracts*, 1969

Eiden, L.B. Family Structure and Educational Attainment. *American Sociological Review*, 1965

Seva I. W.H. Hallen, A.O., and Straus, M.A., "Social Status and Educational and Occupational Aspiration", *American Sociological*, February, 1957

4. เมื่อท่านเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ท่านคิดว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรปรับปรุงแก้ไข หรือมีบริการด้านต่าง ๆ เพิ่มเติมอย่างไรบ้าง

สิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข.....

การบริการเพิ่มเติม

ความคิดเห็นอื่นๆ

5. ในระบอบ 2-3 ปีข้างหน้า ถ้าท่านมีบุตรซึ่งต้องเข้ารับการศึกษา ท่านต้องการส่งบุตร เข้า สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือไม่

ต้องการ (1) คือ

ไม่ต้องการ..... (2) เพราะ

6. ถ้าท่านต้องให้บุตรซึ่งต้องเข้าศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน แห่งใดแห่งหนึ่ง ท่านมีวิธีการเลือก สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในอย่างไร

ที่สำคัญที่สุด

สิ่งอื่นที่ควรพิจารณา.....

7. โปรดจำต่อไปนี้ มีความสำคัญเพียงใด ต้องการเลือกศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

	ก่อนว่าง		เวลา	ไม่สำคัญ	
	มาก	น้อย		สำคัญ	น้อย

1. ระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
2. การมีบริการทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
3. มีความสัมพันธ์กับสังคมเป็นพิเศษกับสถาบัน	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
4. อัตราค่าเล่าเรียน	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
5. การมีบริการทางด้านอื่น ๆ เช่น การกีฬา ฯลฯ	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
6. สาขาที่ต้องการศึกษา	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
7. ชื่อเสียงของสถาบัน	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
8. อายุของสถาบัน	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
9. มีทัศนคติที่มองออกไป เป็นประโยชน์	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)

๘. นอกจากการให้บริการทางการศึกษาแล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรให้ความช่วยเหลือในบริการด้านอื่น ๆ หรือไม่ เพราะเหตุใด

ควร..... (1)..... เช่น

เพราะ.....

ไม่ควร..... (2).....

๙. ควรให้ความเห็นเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแง่ใดบ้าง ว่า ดีหรือ ไม่ดีจริง มากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	ค่อนข้าง		น้อย		ไม่เห็นด้วย
		มากที่สุด	น้อย	น้อย	น้อย	
1. เป็นสถาบันที่เก่าหรือคือแค่ไว้ว่างใจ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
2. เป็นสถาบันที่มีระเบียบวินัย	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
3. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
4. ผู้บริหารของสถาบัน เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
5. คณะกรรมาธิการในสถาบัน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)

6.บัณฑิตที่จบออกไปได้รับความสำเร็จ เป็นอย่างมากและเป็นที่ยอมรับต่อ หน่วยงานต่างๆ	(E1)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
7.มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
8.มีความสะดวกสบายในการมาเรียน หรือติดต่ออื่นๆ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
9.สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสม แก่การศึกษา	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)

๑๐. กรุณาให้ความเห็นเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยบูรพาบัณฑิต ในแง่ต่าง ๆ ต่อไปนี้ ว่าเห็นด้วย หรือเป็น
จริง มากน้อยเพียงใด

	มาก	ค่อนข้าง	ปาน	ค่อนข้าง	น้อย	ไม่เห็น ด้วย
		มาก	กลาง	น้อย		
1. เป็นสถาบันที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
2. เป็นสถาบันที่มีระดับชั้นดี	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
3. เป็นสถาบันที่ให้บริการต่อชุมชน	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
4. ผู้บริหารของสถาบันเป็นบุคคลที่เสีย ชื่อเสียง	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
5. คณะจารย์ในสถาบันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทางวิชาการ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
6.บัณฑิตที่จบออกไปได้รับความสำเร็จ เป็นอย่างมากและเป็นที่ยอมรับต่อ หน่วยงานต่างๆ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
7.มีสาขาวิชาที่น่าสนใจมาก	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
8.มีความสะดวกสบายในการมาเรียน หรือติดต่ออื่นๆ	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
9. สภาพแวดล้อมของสถาบันเหมาะสม แก่การศึกษา	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)